

รวมกฎหมาย ระเบียบ และประกาศ

ที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
(และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

กองกฎหมาย

สำนักงาน ป.ป.ท.

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	๑
การแบ่งส่วนราชการ	
๑. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๙
๒. ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑-๙	๓๗
๓. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และ ความรับผิดชอบของสำนักงานปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑-๕	๓๙
ระเบียบและประกาศด้านการปราบปรามการทุจริต	
๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔	๔๗
๒. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมาย ให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙	๖๗
๓. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙	๗๗
๔. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕	๘๓
๕. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	๘๙
๖. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมีมติให้กรรมการอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง	๙๓
๗. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์และ วิธีการแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ	๙๓

ระเบียบและประกาศด้านการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยมาตรการ
คุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๔ ๑๐๑
๒. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๔ ๑๐๗
๓. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการดำเนินการกรณีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ
เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๑๓
๔. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์
การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้าน
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๑๕
๕. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี
พ.ศ. ๒๕๖๐ ๑๑๙

ระเบียบและประกาศด้านการบริหารทั่วไป

๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุม
คณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔ ๑๒๕
๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ท. ว่าด้วยการเก็บรักษาของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐ ๑๓๑
๓. ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วย
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ๑๔๑
๔. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง การเรียกเก็บ
ค่าธรรมเนียมขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ ๑๔๗
๕. พระราชกฤษฎีกา เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
พ.ศ. ๒๕๕๕ ๑๔๙
๖. ระเบียบ ว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ ๑๕๓
๗. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์
อื่นของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๕๕

	หน้า
๘. ระเบียบ ว่าด้วยเบี้ยประชุมของอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๕๙
๙. ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๖๑
๑๐. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๖๓
๑๑. ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖ (ปัจจุบันไม่ได้ใช้บังคับแล้ว เนื่องจากการประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ตามลำดับ ๑๐ ขึ้นบังคับใช้แทน)	๑๖๗
๑๒. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท.และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๗๓

พระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่ง
มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖
และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติดมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่
หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตน
มิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบ
สำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพติมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๓) พนักงานอัยการ

(๔) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย

“ไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^๒

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีอำนาจออกระเบียบและประกาศกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคนที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๕/๑ และมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง^๓

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๕/๑^๔ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในการสรรหากรรมการ ให้คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสรรหาและเสนอรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ (๔) องค์การละห้าคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือก สำหรับกรณีที่เป็นการสรรหาเพื่อแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้องค์การดังกล่าวแต่ละองค์การเสนอรายชื่อเท่าจำนวนกรรมการที่ว่างลง

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ทำการแทน ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

๒ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๔ มาตรา ๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการจากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้แจ้งให้องค์กรตาม (๑) แต่ละองค์กรเสนอรายชื่อบุคคลใหม่เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการที่ยังขาดอยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการเพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการประชุมเลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเป็นประธานกรรมการและกรรมการ พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๗ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๒) มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) มีสัญชาติไทย

(๔) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๕) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ผู้พิพากษาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือรับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง

(๒) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ตัดยาเสพติดให้โทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๐) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๗ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้อง

- (๑) ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ
- (๒) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
- (๓) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๕) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนเลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๓) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้นั้นมิได้แสดงหลักฐานดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกใหม่โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่มีการเสนอไว้แล้วตามมาตรา ๕/๑ (๑) หรือจะขอให้องค์กรตามมาตรา ๕/๑ (๑) เสนอรายชื่อบุคคลใหม่ก็ได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม^๕

มาตรา ๘ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙^๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี
- (๓) ลาออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗
- (๕) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือร่ำรวยผิดปกติ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๖) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือไม่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้วินิจฉัย

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

^๕ มาตรา ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๖ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๐^๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

ในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่ประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าประธานกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้ถือว่ากรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๓ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุมให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๕ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

^๗ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ต่อคณะรัฐมนตรี

(๑/๑)^๔ กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ไล่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๕) ไล่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๖) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไล่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไล่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไล่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามข้อได้ตามสมควรแก่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

^๔ มาตรา ๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๙^๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแจ้งให้หน่วยงานใดดำเนินการจัดให้กรรมการ เลขาธิการ หรืออนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริง เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. จะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พิจารณา หรือวินิจฉัยเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดถูกกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับคำกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้นั้นต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดให้กรรมการผู้นั้นยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคำกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ให้กรรมการที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นในระหว่างที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่เต็มจำนวน

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ให้กรรมการโดยตำแหน่งได้รับเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

^๙ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๑) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา ๒๔

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐

(๔) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย

มาตรา ๒๓/๑^{๑๐} ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะรับหรือไม่รับ หรือสั่งจำหน่ายเรื่องตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่รับเรื่องกล่าวหา

ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวนั้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ ในการนี้ เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๓/๒^{๑๑} ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๔ ต่อไป

เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เลขาธิการมีอำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

๑๐ มาตรา ๒๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๑ มาตรา ๒๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๒๔ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหา และจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหานั้นไว้ และในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นสาระสำคัญของผู้กล่าวหา

ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและที่อยู่ของตน แต่หากผู้กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกล่าวหาที่รับไว้ดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

(๑) เรื่องกล่าวหาบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๒) เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา

ในกรณีเรื่องกล่าวหาตาม (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือจะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือส่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่ามิใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๘ เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา ๒๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องใดไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสียก่อนและส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกับสำนักงาน โดยกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำสำนวนการสอบสวน การควบคุมตัว การปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อถือปฏิบัติร่วมกัน

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่ไม่ใช่การกระทำการทุจริตในภาครัฐรวมอยู่ด้วย และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า หากให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่าจะส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่อง และขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปก็ได้ โดยให้นำขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งจำหน่ายเรื่องนั้นในกรณีนี้ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปด้วยก็ได้^{๑๒}

มาตรา ๓๐/๑^{๑๓} ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ โดยได้มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้แล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจควบคุมและพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกควบคุมตัวนั้นได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการฟ้องคดี พนักงาน ป.ป.ท. อาจยื่นคำร้องขอหมายจับผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ หากกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี

๑๒ มาตรา ๓๐ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๓ มาตรา ๓๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๑ เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งมายังคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

(๑) เรื่องที่ไม่ใช่กรณีตามมาตรา ๒๓

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๑) (๒) และ (๓)

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๔)

ในกรณีตาม (๑) และ (๓) ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนหรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่นั้น

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๓๓^{๑๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แล้วแต่กรณี

การแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง^{๑๕}

๑๔ มาตรา ๓๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๕ มาตรา ๓๔ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้เป็นอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๑)^{๑๖} รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยโดยพลันในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

มาตรา ๓๖ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำประกอบการชี้แจง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้

มาตรา ๓๗ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา นั้นไว้ก่อน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา นั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณา เมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการไปตามคำวินิจฉัยนั้น

ในกรณีที่ผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีมติ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

๑๖ มาตรา ๓๕ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้น ให้อัยคำใด ๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง

อัยคำใดที่ได้มาโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๓๙ เมื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน ข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริง เพิ่มเติมหรือตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัย แก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน พิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๒ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๔๑ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๑ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหาร รัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

มาตรา ๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้องถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาพบพนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนดและในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีภูมิลำเนา หรือที่อยู่เป็นผู้ดำเนินการ และเพื่อการนี้ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าว มีอำนาจร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นให้ออกหมายจับได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเรื่องการจับ การขังและการปล่อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการจับกุม ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับไปยังศาลแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบภายในสี่สิบแปดชั่วโมง

มาตรา ๔๗^{๑๗} กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหาร ในกรณีเช่นนั้นอำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ

๑๗ มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๔๘ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นควรตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา และเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอความร่วมมือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้มาให้ตรวจสอบได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามรายการและภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดได้

ในการไต่สวนตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ส่งเรื่องทั้งหมดพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในกรณีเช่นนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือเอาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยจะไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมิได้ร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่มีกรณีต้องดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือจะไต่สวนและชี้มูลตามอำนาจหน้าที่ของตนต่อไปก็ได้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลนอกจากดำเนินการตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์หรือการสั่งการใด ๆ แก่บุคคลใดโดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสั่งการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย

มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ^{๑๘}

สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓/๑)^{๑๙} ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ ต่อด่าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

(๔) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

(๕) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ใน (๓) ให้สำนักงานหารือและทำความตกลงร่วมกันกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตาม (๓/๑) ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้กำหนดมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องไว้ ให้สำนักงานให้ความร่วมมือและดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการและกลไกดังกล่าว^{๒๐}

๑๘ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๙ มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๒๐ มาตรา ๕๑ วรรคสี่ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๕๑/๑^{๒๑} ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ แล้วเสนอนายกรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ในการคัดเลือกตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง โดยให้ถือว่าประธานกรรมการมีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการมีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง

มาตรา ๕๑/๒^{๒๒} ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการกับสำนักงาน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการ ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคสองได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๒^{๒๓} ให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และข้าราชการในสำนักงานเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในทำนองเดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานไตสวนและผู้ช่วยพนักงานไตสวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๒๑ มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๒๒ มาตรา ๕๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๒๓ มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕๒/๑^{๒๔} การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี

(๕) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอาจจัดให้มีมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นสำหรับผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าคดีใดสมควรให้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไป หรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาสำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือสามมี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

^{๒๔} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคล ตามมาตรา ๕๓ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๗ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเห็นสมควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๕๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็น พยานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร จะกั้นผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กั้นบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ ดำเนิน คดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกั้นไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขการกั้นไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง^{๒๕}

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครองเมื่อ คำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกั้นไว้เป็นพยาน^{๒๖}

๒๕ มาตรา ๕๘ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๒๖ มาตรา ๕๘ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวด ๓/๑
มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ^{๒๗}

มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว

(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดล้ำสมัย ขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น

มาตรา ๕๘/๒^{๒๘} เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีตาม (๑) หากสำนักงานเห็นว่ามีความเหมาะสมควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๕๘/๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานพบว่าการดำเนินโครงการใด มีการกำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้แจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

^{๒๗} หมวด ๓/๑ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มาตรา ๕๘/๑ ถึง มาตรา ๕๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๘} มาตรา ๕๘/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวด ๔ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานจัดทำบัญชีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาและผลการดำเนินการ เพื่อส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทราบ เพื่อเป็นการประสานงานตามระยะเวลา วิธีการ และรายการที่ตกลงร่วมกัน

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ

มาตรา ๖๑^{๒๙} ค่าใช้จ่ายในเรื่องดังต่อไปนี้ รวมทั้งวิธีการเบิกจ่าย ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

- (๑) การไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูล และการรวบรวมพยานหลักฐาน
- (๒) การมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๘ (๔)
- (๓) การดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑/๑^{๓๐} ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ

๒๙ มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓๐ มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือไม่ดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือได้ส่วนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๗ ให้กระทรวงยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. สำนักงานประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำโครงสร้างสำนักงาน กรอบอัตรากำลังข้าราชการและพนักงานราชการและกำหนดงบประมาณ รวมถึงการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็น เพื่อรองรับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระยะเริ่มแรก การกำหนดโครงสร้าง อัตรากำลังและงบประมาณตามวรรคหนึ่งต้องรองรับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐในเขตพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนของผู้บริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙^{๓๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๓ บรรดาการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้กระทำไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๔ ให้กรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

^{๓๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๓๘ ก/หน้า ๓๙/๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

มาตรา ๒๗ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการล่าช้า และก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และรูปแบบของการทุจริตที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวสมควรปรับปรุงกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในส่วนของการได้มา องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อันจะมีผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐบรรลุผลและเกิดประโยชน์แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๑^{๓๒}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ สมควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ สมควรปรับปรุง

๓๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕/ตอน ๓๓ ก/หน้า ๓๘/๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

บทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ในเรื่งดังกล่าวที่จะกำหนดให้แก่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติม มาตรการในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกันไว้เป็นพยาน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การแบ่งส่วนราชการ

กฎกระทรวง
แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ณ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยการจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับนโยบายมาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กำกับและตรวจสอบเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ ติดตามและรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ แสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัยและคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลและบรรลุผลตามเป้าหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรับผิดชอบเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง รวมทั้งปฏิบัติงานธุรการอื่น

(๒) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) อำนาจการ กำกับ ติดตาม และประเมินผลมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) จัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ แผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการ
- (๒) กองกฎหมาย
- (๓) กองการต่างประเทศ
- (๔) กองบริหารคดี
- (๕) - (๙) กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕
- (๑๐) กองป้องกันการทุจริตในภาครัฐ
- (๑๑) กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
- (๑๒) กองอำนวยการต่อต้านการทุจริต
- (๑๓) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๑๔) - (๒๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙

ข้อ ๔ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีกลุ่มตรวจสอบภายใน เพื่อทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบการดำเนินงานภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

ข้อ ๕ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร เพื่อทำหน้าที่หลักในการพัฒนาการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการร่วมกับหน่วยงานกลางต่าง ๆ และหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต เพื่อทำหน้าที่หลักในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการส่งเสริมค่านิยมจรรยาบรรณในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะแก่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ประสานงาน เร่งรัด และกำกับให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) รับข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและส่งต่อไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) คำนวณจรรยาบรรณตามประมวลจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือน

(๕) ประสานงาน เร่งรัด และติดตามเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๓) และ (๔) และร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและการคำนวณจรรยาบรรณกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการคำนวณจรรยาบรรณ เสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๗ สำนักงานเลขาธิการ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และราชการอื่นที่มีได้แยกให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ หน้าที่และอำนาจดังกล่าวให้รวมถึง

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณและปฏิบัติราชการทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ และงานรักษาความปลอดภัยของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๘ กองกฎหมาย มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ และพัฒนากฎหมายที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมถึงการให้คำปรึกษาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงหรือให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง และงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับความเห็นแย้งกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๙ กองการต่างประเทศ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานงานและการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๐ กองบริหารคดี มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งติดตามผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๒) จัดทำสารบบคดีและศูนย์ข้อมูลคดี และบริหารจัดการคดีเพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งประมวลคำสั่งและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) รับเรื่องและตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐ และรายงานความคืบหน้าต่อผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการประมวลและวิเคราะห์สถิติเรื่องร้องเรียน สถิติคดีทุจริตในภาครัฐ และสถิติอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคดี

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๑ กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๒) ประสานงานและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ กองป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อกำหนดนโยบาย มาตรการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเพื่อเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรี

(๒) ศึกษาและพัฒนางานวิจัยและวิชาการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในภาครัฐ

(๓) พัฒนาและเสนอแนะรูปแบบและวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งประสาน สนับสนุน และติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาและข้อเสนอแนะดังกล่าว

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคม ประสานความร่วมมือและสร้างการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในการป้องกันการทุจริต

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๓ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เสนอแนะแนวนโยบายการขอตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปีให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการประมวลสถิติอื่น ๆ ที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองบริหารคดี รวมทั้งให้บริการข้อมูลสถิติในด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ กองอำนวยการต่อต้านการทุจริต มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ดำเนินการ ในกรณีที่ความผิดเกิดขึ้นต่อเนื่องหลายพื้นที่ หรือความผิดเดียวแต่กระทำหลายพื้นที่ หรือความผิดที่มีผู้เกี่ยวข้องอยู่ในหลายหน่วยงาน หรือคดีทุจริตที่มีผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างขวาง

(๒) แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานกรณีหน่วยงานของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือดำเนินงานที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน และส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวการทุจริตในภาครัฐ และเชื่อมโยงข้อมูลข่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ดำเนินการหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อคุ้มครองผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือบุคคลสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

(๕) ติดตามบุคคลตามหนังสือเรียกตัวเป็นพยานและบุคคลที่ถูกหมายของศาลในคดีที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๖) กำกับ ติดตาม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตของหน่วยงานต่าง ๆ

(๗) ติดตามและประเมินผลการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๘) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาระบบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้บริการและสนับสนุนการใช้งานระบบสารสนเทศและฐานข้อมูล รวมทั้งจัดทำระบบการรับเรื่องร้องเรียนและรวบรวมเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ และจัดให้มีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๒) เป็นศูนย์กลางบริหารจัดการฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๖ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๒) ประสานงานและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

- (๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๔) ส่งเสริมการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ
- (๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

มอบหมาย

ข้อ ๑๗ ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ - ๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศตามข้อ ๑๖ ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีหน้าที่และอำนาจเพิ่มขึ้น สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจและเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่และอำนาจมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ - ๙

โดยที่กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒ กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ - ๙ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศกำหนด จึงเป็นการสมควรที่จะต้องกำหนดเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ - ๙ เพื่อให้มีอำนาจตามกฎหมาย ตลอดจนเกิดความชัดเจนต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑-๙ ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด ปทุมธานี ชัยนาท นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี สมุทรปราการ สระบุรี และอ่างทอง

๒. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด ชลบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตรัง นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว และระยอง

๓. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ยโสธร สุรินทร์ ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี

๔. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร มหาสารคาม เลย นครพนม ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองบัวลำภู หนองคาย อุดรธานี และบึงกาฬ^{๓๓}

๕. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๕ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยาแพร่ ลำพูน และลำปาง

๖. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๖ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด พิษณุโลก กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

๗. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๗ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัด นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร

^{๓๓} แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ - ๙ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕

๘. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๘ มีอำนาจหน้าที่ใน
เขตพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร ภูเก็ต นครศรีธรรมราช พังงา และระนอง

๙. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๙ มีอำนาจหน้าที่ใน
เขตพื้นที่จังหวัด สงขลา ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา และสตูล

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

พระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
ของสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑-๕

โดยที่กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑ กำหนดให้สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑-๕ มีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ไม่ได้กำหนดในรายละเอียดว่าเป็น ส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐใด ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน จึงเป็นการสมควรที่จะกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑-๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ ๓๖ และ ๓, ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๓-๕ ดังต่อไปนี้

๑. สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ รับผิดชอบส่วนราชการ ในสังกัด
กลุ่มกระทรวงด้านความมั่นคง ได้แก่

- ๑) กระทรวงกลาโหม
- ๒) กระทรวงการต่างประเทศ
- ๓) กระทรวงมหาดไทย
- ๔) กระทรวงยุติธรรม

๒. สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๒ รับผิดชอบส่วนราชการ ในสังกัด
กลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจและกลุ่มกระทรวงด้านสังคม

กลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

- ๑) กระทรวงการคลัง
- ๒) กระทรวงพาณิชย์
- ๓) กระทรวงคมนาคม
- ๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ๖) กระทรวงพลังงาน
- ๗) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๘) กระทรวงอุตสาหกรรม
- ๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กลุ่มกระทรวงด้านสังคม ได้แก่

- ๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ๓) กระทรวงศึกษาธิการ
- ๔) กระทรวงวัฒนธรรม
- ๕) กระทรวงสาธารณสุข
- ๖) กระทรวงแรงงาน

๓. สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๓ รับผิดชอบหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่

- ๑) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- ๒) การไฟฟ้านครหลวง
- ๓) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- ๔) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
- ๕) การประปานครหลวง
- ๖) การประปาส่วนภูมิภาค
- ๗) องค์การจัดการน้ำเสีย
- ๘) การเคหะแห่งชาติ
- ๙) โรงงานยาสูบ
- ๑๐) โรงงานไฟ
- ๑๑) องค์การสุรา
- ๑๒) โรงพิมพ์ตำรวจ
- ๑๓) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- ๑๔) บริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด
- ๑๕) การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
- ๑๖) การรถไฟแห่งประเทศไทย
- ๑๗) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
- ๑๘) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
- ๑๙) บริษัท ขนส่ง จำกัด
- ๒๐) การท่าเรือแห่งประเทศไทย
- ๒๑) บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด
- ๒๒) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- ๒๓) บริษัท การบินไทย จำกัด
- ๒๔) บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
- ๒๕) สถาบันการบินพลเรือน

- ๒๖) บริษัท ที โอ ที จำกัด
- ๒๗) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด
- ๒๘) บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
- ๒๙) บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
- ๓๐) สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
- ๓๑) องค์การตลาด
- ๓๒) องค์การคลังสินค้า
- ๓๓) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ๓๔) บริษัท สหโรงแรมและการท่องเที่ยว จำกัด
- ๓๕) บริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด
- ๓๖) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
- ๓๗) ธนาคารออมสิน
- ๓๘) ธนาคารอาคารสงเคราะห์
- ๓๙) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- ๔๐) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
- ๔๑) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
- ๔๒) บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย
- ๔๓) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
- ๔๔) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
- ๔๕) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- ๔๖) องค์การสวนพฤกษศาสตร์
- ๔๗) องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
- ๔๘) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร จำกัด
- ๔๙) องค์การสะพานปลา
- ๕๐) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- ๕๑) องค์การสวนยาง
- ๕๒) บริษัท ส่งเสริมธุรกิจเกษตรกรไทย จำกัด (สธท.)
- ๕๓) สำนักงานธนาคุณเคราะห์
- ๕๔) การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ๕๕) องค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ๕๖) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๕๗) องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ
- ๕๘) องค์การเภสัชกรรม

๖. สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๕ รับผิดชอบส่วนราชการและหน่วยงาน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

๑) กรุงเทพมหานคร

๒) หน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมอบหมายให้ดำเนินการ

๗. สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๕ รับผิดชอบส่วนราชการและหน่วยงาน
ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หน่วยงานไม่สังกัดกระทรวง ทบวง สำนักนายกรัฐมนตรี และองค์การมหาชน
ได้แก่

๑) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

๒) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ

๓) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๔) ราชบัณฑิตยสถาน

๕) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๗) สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๘) กรมประชาสัมพันธ์

๙) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๑๐) สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๑๑) สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๒) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

๑๓) สำนักงบประมาณ

๑๔) สภาความมั่นคงแห่งชาติ

๑๕) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๖) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๑๗) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

๑๘) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๒๐) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒๑) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒๒) โรงพยาบาลบ้านแพ้ว

๒๓) โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

๒๔) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

๒๕) ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ

- ๒๖) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
- ๒๗) สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน
- ๒๘) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
- ๒๙) สำนักงานอุทยานการเรียนรู้
- ๓๐) สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ
- ๓๑) ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม
- ๓๒) ศูนย์ส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษแห่งชาติ
- ๓๓) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ของประเทศไทย
- ๓๔) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
- ๓๕) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ
- ๓๖) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร
- ๓๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ
- ๓๘) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
- ๓๙) สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ
- ๔๐) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ
- ๔๑) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔๒) สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมแห่งชาติ
- ๔๓) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
- ๔๔) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ๔๕) สำนักงานคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมตลอดไปถึงส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐในสังกัดและไม่สังกัดกระทรวง ทบวง สำนักงานนายกรัฐมนตรี องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

นายธาริต เพ็งดิษฐ์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบและประกาศ
ด้านการปราบปรามการทุจริต

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง**

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง การแจ้งข้อกล่าวหา การจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒^{๓๔} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

“คำกล่าวหา” หมายความว่า การที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาไม่ว่าทำเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

“การไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า การแสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๙๓ ก/หน้า ๒๘/๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐไว้เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว

ข้อ ๕/๑^{๓๕} ห้ามอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด เปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเฉพาะของบุคคล

(๒) ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนด

(๓) ข้อมูลรายงานและสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การสอบสวน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การสอบสวน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงให้ผู้ไต่สวนข้อเท็จจริงหรือผู้ที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องตามระเบียบนี้ ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อพิจารณาและมีมติ เว้นแต่ระเบียบนี้ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย อาจเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ให้สาธารณชนทราบได้ ทั้งนี้ การเปิดเผยดังกล่าวจะต้องไม่กระทบต่อรูปคดี หรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคล หรือความเที่ยงธรรม

๓๕ ข้อ ๕/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๕/๒^{๓๖} คำกล่าวหา ความเห็น เอกสารหลักฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารที่กรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดทำขึ้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งให้สำนักงานดำเนินการ หรือเก็บรักษาในรูปแบบและวิธีการใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารก็ได้

ข้อ ๖^{๓๗} คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทำหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงแทน โดยให้แต่งตั้งจากบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

คณะอนุกรรมการประกอบด้วยประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการและเลขานุการ และอาจมีอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ ทั้งนี้ อนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการดังกล่าวให้แต่งตั้งจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ในกรณีที่การไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องใดจำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการ หรือมีความจำเป็นอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือคณะอนุกรรมการด้วยก็ได้

ข้อ ๗^{๓๘} คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ต้องประกอบด้วย ชื่อของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา และคำกล่าวหา ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

กรณีบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่กระทบถึงการที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

กรณีพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ หรืออนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ พ้นจากการเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ท. ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้นั้นพ้นจากการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ หรืออนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้คณะอนุกรรมการที่เหลืออยู่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาว่าเห็นควรแต่งตั้งอนุกรรมการและเลขานุการ หรืออนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการใหม่หรือไม่ ถ้ามิได้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญของคณะอนุกรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่มีอยู่ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหมวด ๖

ข้อ ๘ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหมวด ๗

๓๖ ข้อ ๕/๒ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๓๗ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๓๘ ข้อ ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๙ การมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามข้อ ๘ ให้เลขาธิการเสนอรายชื่อต่อประธานกรรมการเพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำสั่งมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป การเสนอรายชื่อตามวรรคหนึ่งให้เสนอพร้อมกับรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นในแต่ละเรื่อง

ข้อ ๑๐^{๓๙} อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมาย แล้วแต่กรณี จะต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งมีเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นมีบันทึกแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจะวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏเหตุดังกล่าวเพื่อพิจารณาวินิจฉัยในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจะวินิจฉัย

คำร้องคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำร้องคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคสาม ภายหลังที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ให้แจ้งรายชื่อบุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายที่ปรับเปลี่ยนดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการคัดค้าน

ข้อ ๑๑ เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้ผู้รับลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียยื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเอง ให้ผู้รับลงทะเบียนและออกใบรับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

๓๙ ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๑๒^{๔๐} เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านทราบทันที และให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้ถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

ในระหว่างที่รอผลการวินิจฉัย ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ หากไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๓^{๔๑} ในการพิจารณาคำร้องคัดค้าน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถาม และคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔^{๔๒} เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาหนังสือคัดค้านหรือบันทึกแจ้งเหตุที่อาจถูกคัดค้านแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) มีมติยกคำร้องคัดค้าน ในกรณีที่เห็นว่าคำร้องคัดค้านมิได้เป็นไปตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง หรือ
- (๒) มีมติสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ ในกรณีที่คำร้องคัดค้านนั้นฟังขึ้น หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าหากให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้เสียประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการแจ้งมติหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านและผู้ถูกคัดค้านทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

ผลการวินิจฉัยคำร้องคัดค้านของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ้นจากการเข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้ถือว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการไปแล้วมีผลสมบูรณ์

ข้อ ๑๖^{๔๓} ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้อนุกรรมการผู้ใดพ้นจากการเป็นอนุกรรมการ ถ้ามิได้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลใดซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายขอถอนตัวหรือลาออกจากการแต่งตั้งหรือมอบหมาย หรือตาย หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างเป็นอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

๔๐ ข้อ ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๔๑ ข้อ ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๔๒ ข้อ ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๔๓ ข้อ ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๑๗ เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๖ หรือมีการมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามข้อ ๘ แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดจำนวนคณะกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้ดำเนินการได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๘^{๔๔} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๙ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเรื่องใด หากคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาวยังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาานั้นไว้ก่อน ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒๐^{๔๕} เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เมื่อผู้ถูกกล่าวหา พยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมีคำร้องขอขยายระยะเวลา หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายเห็นสมควร ให้มีอำนาจขยายระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ตามความเหมาะสม

การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ในกรณีที่มีได้มีกฎหมาย หรือระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้เป็นประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔ ก็ได้

^{๔๔} ข้อ ๑๘ ยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

^{๔๕} ข้อ ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

หมวด ๒

การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๒^{๔๖} เมื่อปรากฏว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยให้จัดส่งหนังสือเรียกทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาหรือที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือที่อยู่ที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีที่ปรากฏภูมิลำเนาหรือที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรปัจจุบัน ก็ให้จัดส่งไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ให้ปรากฏเป็นหลักฐานด้วย ทั้งนี้ ในการมีหนังสือเรียกดังกล่าวให้คำนึงถึงระยะเวลาในการเดินทาง เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสมาถึงตามวันเวลาที่กำหนด เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหา มาปรากฏตัวต่อหน้าอาจแจ้งข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องมีหนังสือเรียกก็ได้

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพบ ให้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งสรุปสาระสำคัญของข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่มีรายละเอียดเพียงพอเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาใช้นั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะนำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการให้ถ้อยคำของตนได้ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิการคัดค้านตามข้อ ๑๐ วรรคสาม และวรรคสี่ด้วย ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจะขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

การดำเนินการตามวรรคสอง ต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยาน หรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี

ให้จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นสองฉบับเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงหนึ่งฉบับ และมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

^{๔๖} ข้อ ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒๓^{๔๗} ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา แต่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้จัดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ หากเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน และบันทึกเหตุที่ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ไว้ด้วย แล้วให้รวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาหรือที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือที่อยู่ที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีที่ปรากฏภูมิลำเนาหรือที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ก็ให้จัดส่งไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้ายสุด การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นสองฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงหนึ่งฉบับ ส่งไปให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับทางไปรษณีย์เป็นวันที่ได้รับแจ้ง หากพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา

ถ้าการส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ไม่อาจกระทำได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ดำเนินการส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปยังภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ถูกกล่าวหาแทน หากพบผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ให้วางบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไว้ ณ ที่นั้น แล้วบันทึกเหตุไว้ หากไปยังภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ถูกกล่าวหาแล้วไม่พบผู้ถูกกล่าวหา ให้ปิดบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ถูกกล่าวหาแทนได้ หากไม่สามารถดำเนินการปิดบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาโดยวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดบันทึกดังกล่าวไว้ ณ ภูมิลำเนาที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎรหรือสำนักทำางานสุดท้าย หากโดยสภาพแล้ว ภูมิลำเนาที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎรหรือสำนักทำางานสุดท้ายไม่สามารถจะปิดบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาได้ ให้ปิดบันทึกนั้นไว้ ณ ที่ทำการสำนักงาน ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ปปท. เขตที่รับผิดชอบสำนวนคดีนั้น ทั้งนี้ การวางหรือปิดบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาโดยวิธีข้างต้นให้มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นพยาน และลงบันทึกประจำวัน ที่สถานีตำรวจ และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหา นั้น เมื่อเลยกำหนดเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่วางหรือปิดบันทึกดังกล่าว

ข้อ ๒๔ เมื่อระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาสิ้นสุดลงแล้ว หากผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอสำเนาพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติในเรื่องที่กล่าวหา โดยแสดงเหตุอันสมควร อาจพิจารณาให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ร้องขอก็ได้

^{๔๗} ข้อ ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒๕^{๔๘} ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือมาชี้แจงด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยก่อนเริ่มถามคำให้การ ให้แจ้งสิทธิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการให้ถ้อยคำของตนได้และให้นำความในข้อ ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การถามคำให้การผู้ถูกกล่าวหา ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือคดีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่แจ้งข้อกล่าวหา ก่อนเริ่มถามคำให้การ ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้จัดหาทนายความให้

ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มถามคำให้การ ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ถูกกล่าวหาต้องการทนายความ ให้จัดหาทนายความให้^{๔๙}

ข้อ ๒๕/๑^{๕๐} ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว โดยก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานตามที่ร้องขอก็ได้ เว้นแต่เป็นพยานหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของพยานบุคคล ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทบต่อสาระสำคัญของพยานหลักฐานในคดี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจที่จะปฏิเสธไม่อนุญาตให้มีการตรวจพยานหลักฐานตามที่ผู้ถูกกล่าวหาขอทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานได้ตามวรรคสอง ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอจดบันทึกหรือคัดลอกเอกสารได้ตามสมควรเท่าที่จะไม่กระทบต่อรูปคดีหรือการคุ้มครองบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาอาจนำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจไม่เกินสามคนเข้าช่วยเหลือในการตรวจพยานหลักฐานด้วยก็ได้

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เหตุจำเป็น ไม่สามารถเข้าตรวจพยานหลักฐานได้ด้วยตนเอง จะอนุญาตให้บุคคลอื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาเข้าตรวจพยานหลักฐานตามที่ร้องขอก็ได้

ข้อ ๒๖^{๕๑} พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหานำส่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติชี้มูลแล้ว หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต จะไม่รับก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงด้วย

๔๘ ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๔๙ ข้อ ๒๕ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

๕๐ ข้อ ๒๕/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๕๑ ข้อ ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒๖/๑^{๕๒} ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรอาจทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยสอบปากคำพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือมีคำสั่งเรียกเอกสารหรือหลักฐานจากหน่วยงานหรือบุคคลใด เพื่อประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและได้รับฟัง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยได้ไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ได้

ข้อ ๒๗ นอกจากหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการชี้แจงข้อกล่าวหาที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ การไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องกล่าวหาที่มีมูลความผิดทางอาญา ให้แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เช่นเดียวกับการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วยโดยอนุโลม

๕๒ ข้อ ๒๖/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

หมวด ๓ การไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๘ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ห้ามบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในการไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๙ การถอนคำกล่าวหา ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

ข้อ ๒๙/๑^{๕๓}ให้นำพยานหลักฐานที่ได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง มาใช้เป็นพยานหลักฐานในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามหมวดนี้ด้วย

ข้อ ๓๐ เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานใดๆ นอกเหนือจากพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๓๑ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ห้ามกระทำการใดๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญหรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใดๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๓๒ เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องก็ได้

ถ้าไม่สามารถนำต้นฉบับเอกสารมาได้เพราะสูญหาย หรือน่าเชื่อว่าถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะใช้สำเนาเอกสารหรือเรียกบุคคลที่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอกสารนั้นมาให้ถ้อยคำแทนก็ได้

การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มีการเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้อภัยคำ หรือไม่มาให้ถ้อยคำ หรือเรียกพยานมาไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร จะไม่สอบปากคำพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ ๓๔ ในการสอบปากคำพยาน ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาต^{๕๔}

ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้แจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ เป็นความผิดตามกฎหมาย

^{๕๓} ข้อ ๒๙/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

^{๕๔} ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๓๕ การสอบปากคำพยาน ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ร่วมสอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้ร่วมสอบปากคำอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ร่วมสอบปากคำมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย^{๕๕}

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทน

ข้อ ๓๕/๑^{๕๖} ในการสอบปากคำพยานจะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพ หรือเสียง หรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว กรรมการ ป.ป.ท. อาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๓๖ การสอบปากคำพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม

หากพยานเป็นคนหูหนวก หรือเป็นใบ้ หรือทั้งหูหนวกและเป็นใบ้ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ การแสวงหาข้อเท็จจริงหรือรวบรวมพยานหลักฐานใด หากจะทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมีใ้พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ ๓๗/๑^{๕๗} ในกรณีที่คณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหาย หรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง ให้คณะอนุกรรมการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลขอให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

^{๕๕} ข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

^{๕๖} ข้อ ๓๕/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

^{๕๗} ข้อ ๓๗/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๓๘ การไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องใด หากมีกรณีต้องตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอความร่วมมือให้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นไว้มาให้ตรวจสอบได้

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามรายการและแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงเหตุผลจนเป็นที่พอใจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าตนไม่อาจแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายระยะเวลาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม จะนำรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้

ข้อ ๓๙ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามข้อ ๓๘ หรือในกรณีอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่มีกรณีที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐและส่งเรื่องกลับคืนมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้คณะอนุกรรมการที่ไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นดำเนินการตรวจสอบหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดใหม่ทำการตรวจสอบก็ได้

หมวด ๔

การจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๔๑ เมื่อได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหาและที่ผู้ถูกกล่าวหามานำมาใช้อ้างหรือชี้แจงข้อกล่าวหาแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยเร็ว และอย่างน้อยต้องประกอบไปด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาและอายุความของคดี
- (๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง และสรุปข้อเท็จจริง
- (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา กรณีมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นเสียงข้างน้อยพร้อมเหตุผลด้วย

การจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำสำเนาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงไว้ด้วยจำนวนหนึ่งชุด

ข้อ ๔๒ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เข้าไว้เป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และให้จัดทำบัญชีคุมเอกสารตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๔๓ กรณีมีการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

หมวด ๕ การพิจารณาข้อมูล

ข้อ ๔๔ เมื่อได้รับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้ประธานกรรมการนำเข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร

ข้อ ๔๕ เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้มาและสรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในกรณีตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ ให้ดำเนินการตามหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป และให้แจ้งผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว ในกรณีที่มีการสั่งพักราชการ พักงาน หรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีมติ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและเป็นความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป หากพนักงานอัยการเห็นว่าสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดถือเป็นที่สุด^{๕๘}

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติตามวรรคสาม หรือวรรคสี่แล้ว หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสั่งการใด ๆ แก่บุคคลใดโดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสั่งการใด ๆ นั้นต่อไปด้วย

^{๕๘} ข้อ ๔๖ วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

หมวด ๖ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อ ๔๗^{๕๙} (ยกเลิก)

ข้อ ๔๘^{๖๐} (ยกเลิก)

ข้อ ๔๙ ให้ประธานอนุกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ในการประชุมครั้งแรกให้พิจารณากำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๕๐ ในการกำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๔๙ ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการตรวจสอบเบื้องต้น คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้การไต่สวนข้อเท็จจริงดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมมากที่สุด

ข้อ ๕๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานอนุกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีมีการประชุมคณะกรรมการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย^{๖๑}

ข้อ ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น

^{๕๙} ข้อ ๔๗ ยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

^{๖๐} ข้อ ๔๘ ยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

^{๖๑} ข้อ ๕๑ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๕๓ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องใด หากคณะอนุกรรมการเห็นว่า ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ยังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการพักงานหรือ ให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไว้ก่อน ให้คณะอนุกรรมการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา และให้นำข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ เมื่อคณะอนุกรรมการเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะ ชี้แจงข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ทั้งนี้ การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงข้อกล่าวหา ให้ปฏิบัติ ตามหมวด ๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๕๕ ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตาม หมวด ๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงคณะอนุกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการอย่างน้อย สองคนปฏิบัติหน้าที่ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะอนุกรรมการได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุม เพื่อพิจารณาพยานหลักฐานและวินิจฉัยในประเด็นข้อเท็จจริงและประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย แล้วมีมติว่า สมควรดำเนินคดีอาญา หรือคดีวินัย หรือทั้งคดีอาญาและคดีวินัย แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ พร้อมเหตุผลก่อน จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อประธานกรรมการเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ในการจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้ปฏิบัติตามหมวด ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๕๗/๑^{๖๒} คณะอนุกรรมการอาจมีมติมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ไม่ได้เป็นอนุกรรมการ ดำเนินการส่งหมาย วางหรือปิดบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ส่งสำนวนการไต่สวน ข้อเท็จจริงให้พนักงานอัยการ หรือดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการอื่นก็ได้

๖๒ ข้อ ๕๗/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

หมวด ๗

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๕๘^{๖๓} (ยกเลิก)

ข้อ ๕๙ ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการแสวงหาข้อมูล และรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๖๐ ในการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน ให้ผู้ได้รับมอบหมายพิจารณา รายงานการตรวจสอบเบื้องต้น คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อกำหนดระยะเวลาและวิธีการในการแสวงหาข้อมูลและรวบรวม พยานหลักฐานให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมมากที่สุด

ข้อ ๖๑ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการแสวงหา ข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้ง ความเห็น เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทระ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๖๓ ข้อ ๕๘ ยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓^{๖๔}

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓^{๖๕}

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔^{๖๖}

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔^{๖๗}

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗/ตอนที่ ๔๑ ก/หน้า ๔๔/๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗/ตอนพิเศษที่ ๒๖๐ ง/หน้า ๓/๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

๖๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘/ตอนพิเศษที่ ๒๐๘ ง/หน้า ๑/๖ กันยายน ๒๕๖๔

๖๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘/ตอนพิเศษที่ ๒๐๘ ง/หน้า ๒/๖ กันยายน ๒๕๖๔

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้
เลขาธิการได้ส่วนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๙**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการได้ส่วนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงเบื้องต้นของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการได้ส่วนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒^๘ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“ได้ส่วนข้อเท็จจริง” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น” หมายความว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการ หรือซึ่งเลขาธิการได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐ อันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

หมวด ๑

การมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท.

ข้อ ๕ หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มิได้มีมติเป็นประการอื่น ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ ให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๙ ต่อไป

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันสมควร อาจมีมติให้เปลี่ยนพนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเรียกคืนสำนวนมาดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๖ การมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. ตามข้อ ๕ วรรคสอง ให้เลขาธิการทำเป็นคำสั่งมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้พนักงาน ป.ป.ท. ทำหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยเร็วแล้วเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อทราบ

คำสั่งมอบหมายตามวรรคหนึ่งให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

กรณีพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ได้รับมอบหมายมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง^{๖๙}

^{๖๙} แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒)

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการสำนักที่รับผิดชอบมีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล และเร่งรัดในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้การไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น การรวบรวมพยานหลักฐาน และการสรุปสำนวนเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการโดยเร็ว

ข้อ ๘ ภายหลังจากการมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. ตามข้อ ๕ วรรคสอง ถ้าเลขาธิการเห็นว่ามิเหตุอันสมควรนอกจากเหตุคัดค้านตามข้อ ๙ จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย ในกรณีจำนวนพนักงาน ป.ป.ท. ลดลง ให้พนักงาน ป.ป.ท. ที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีพนักงาน ป.ป.ท. คนใดคนหนึ่งพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นด้วยเหตุใด ๆ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างที่ได้รับมอบหมายโดยอนุโลม

ข้อ ๙^{๗๐} พนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับการมอบหมาย จะต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งมีเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มิใช่ในฐานะพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. ผู้ใดเห็นว่าตนมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นมีบันทึกแจ้งต่อเลขาธิการ โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปโดยเร็ว

ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของเลขาธิการ ห้ามบุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าเลขาธิการจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และให้พนักงาน ป.ป.ท. ที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ หากไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

หมวด ๒ การคัดค้าน

ข้อ ๑๐ ยกเลิก^{๗๑}

๗๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๑ ยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๑๑^{๗๒} การคัดค้านพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามข้อ ๙ ให้ยื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเอง หรือส่งหนังสือข้อ ๑๑ การคัดค้านพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามข้อ ๙ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสีย ยื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเอง หรือส่งหนังสือคัดค้านทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏเหตุตามข้อ ๙ ต่อเลขาธิการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ด้วยว่า จะทำให้การไต่สวน ข้อเท็จจริงเบื้องต้นไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร

เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านทราบทันที และให้เสนอเลขาธิการ พิจารณาวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๙ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒^{๗๓} ในการพิจารณาวินิจฉัยคำคัดค้าน เลขาธิการอาจให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจง ข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถาม และเลขาธิการอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ตาม ความเหมาะสม

ข้อ ๑๓^{๗๔} เมื่อเลขาธิการได้พิจารณาหนังสือคัดค้านหรือบันทึกแจ้งเหตุที่อาจถูกคัดค้านแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) สั่งยกคำคัดค้าน ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านมิได้เป็นไปตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หรือ

(๒) สั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ในกรณีที่คำร้องคัดค้านนั้น ฟังขึ้น หรือเป็นกรณีที่เลขาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่าหากให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้ เสียประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านและผู้ถูกคัดค้านทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เลขาธิการมีคำสั่ง และผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่ง

๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๑๓/๑ ^{๗๕} เมื่อสำนักงานได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้คัดค้าน ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านทราบทันที และให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัย

ในระหว่างที่รอผลการวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน และให้พนักงาน ป.ป.ท. ที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ หากไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๑๓/๒ ^{๗๖} เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาหนังสืออุทธรณ์ของผู้คัดค้านแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) มีมติยกคำอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นว่าคำอุทธรณ์มิได้เป็นไปตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หรือ
- (๒) มีมติสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ในกรณีที่คำอุทธรณ์นั้นฟังขึ้น หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าหากให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้เสียประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการแจ้งมติหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านและผู้ถูกคัดค้านทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

ผลการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ^{๗๗} ในกรณีที่เลขาธิการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้พนักงาน ป.ป.ท. ผู้ใดพ้นจากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๓/๒ แล้วแต่กรณี ย่อมไม่กระทบต่อการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ผู้นั้นได้ดำเนินการไปแล้ว

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายของตนตัว หรือลาออกจากการมอบหมาย หรือตาย หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ^{๗๘} ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ได้รับมอบหมายตามข้อ ๕ วรรคสอง หรือมีการเปลี่ยนแปลงตามข้อ ๘ ภายหลังที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ให้แจ้งรายชื่อพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ได้รับมอบหมายที่ปรับเปลี่ยนดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการคัดค้าน

๗๕ เพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๖ เพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวด ๓ การไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๑๖ ให้พนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นมีหน้าที่ดังนี้

- (๑) แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๒) จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นพร้อมทำความเห็นเสนอต่อเลขาธิการ

ข้อ ๑๗ ให้พนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณากำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาจากรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว

ข้อ ๑๘ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้พนักงาน ป.ป.ท. ที่เลขาธิการมอบหมายมีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือ ในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามข้อได้ตามสมควรแก่กรณี

การดำเนินการตาม (๑) (๓) และ (๔) ให้พนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายเสนอให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ

บรรดาข้อมูล พยานหลักฐานที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บรวมเข้าไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๑๘/๑^{๗๙} ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น เลขาธิการหรือพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการช่วยเหลือเกี่ยวกับการส่งหมาย วางหรือปิดบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้พนักงานอัยการ หรือดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการอื่นก็ได้

ข้อ ๑๙ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ หากพนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาอยู่ตำแหน่งหน้าที่ต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงาน หรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาแล้วก่อน ให้เสนอเรื่องต่อเลขาธิการเพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๐ การขอเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า จะเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหา ให้พนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. ให้นำหมวด ๓ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริงของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การแจ้งข้อกล่าวหา และการชี้แจงข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๒ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงข้อกล่าวหา ทั้งนี้ การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงข้อกล่าวหาให้นำหมวด ๒ ว่าด้วยการแจ้งข้อกล่าวหาและชี้แจงข้อกล่าวหา ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. เห็นสมควรอาจทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยสอบปากคำพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีคำสั่งเรียกเอกสารหรือหลักฐานจากหน่วยงานหรือบุคคลใด เพื่อประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและได้รับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยได้ไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ได้

^{๗๙} เพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวด ๕ การจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๒๔ ในการจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้นำหมวด ๔ ว่าด้วยการจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. พิจารณายานหลักฐานและวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเหตุผล แล้วสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดทางอาญาหรือทางวินัย หรือมีมูลความผิดทั้งทางอาญาและทางวินัย หรือจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๙ หรือไม่ เสนอต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๙ ต่อไป

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากพนักงาน ป.ป.ท. มีความเห็นต่างกันปัญหาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายให้บันทึกความเห็นนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง เลขาธิการจะสั่งให้พนักงาน ป.ป.ท. ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพิ่มเติมก็ได้

หมวด ๖ การพิจารณาข้อมูล

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจให้พนักงาน ป.ป.ท. ไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร อาจดำเนินการตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง ก็ได้

ข้อ ๒๘ ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าข้อกล่าวหา นั้นมีมูลหรือไม่ ให้นำหมวด ๕ ว่าด้วยการพิจารณาข้อมูล ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๗ เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๙ การเก็บรักษาเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งได้จากการตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานกำหนด

คำกล่าวหา ความเห็น เอกสารหลักฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารที่พนักงาน ป.ป.ท. จัดทำขึ้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งให้สำนักงานดำเนินการ หรือเก็บรักษาในรูปแบบและวิธีการ ใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารก็ได้^{๘๐}

ข้อ ๒๙/๑ ^{๘๑} ห้ามพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ใดๆ เปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเฉพาะของบุคคล

(๒) ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียด เกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนด

(๓) ข้อมูลรายงานและสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การสอบสวน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน การสอบสวน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้พนักงาน ป.ป.ท. ผู้ไต่สวนข้อเท็จจริงหรือผู้ที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องตามระเบียบนี้ความเห็นเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อพิจารณาและมีมติ เว้นแต่ระเบียบนี้ จะได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย อาจเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ให้สาธารณชน ทราบได้ ทั้งนี้ การเปิดเผยดังกล่าวจะต้องไม่กระทบต่อรูปคดี หรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สิน ของบุคคล หรือความที่ยังธรรม

ข้อ ๓๐ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตายในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้พนักงาน ป.ป.ท. เสนอเลขาธิการเพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสั่งยุติการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหากปรากฏพฤติการณ์เชื่อได้ว่ามีบุคคลอื่นร่วมกระทำผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

^{๘๐} เพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใน การมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

^{๘๑} เพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใน การมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่มีการร้องขอให้คุ้มครองช่วยเหลือพยาน หรือขอให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานในระหว่างการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้นำประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการกันบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยาน และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐเกี่ยวกับ มาตรการคุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว

ข้อ ๓๒ เลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายอาจมีคำสั่งให้ขยายหรือย่นระยะเวลาตาม ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ และข้อ ๒๒ ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ตามที่เห็นสมควร^{๘๒}
การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน
พ.ศ. ๒๕๕๙**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในชั้นก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒^{๙๓} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาหรือไม่นับเรื่องไว้พิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการและผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการ

“การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน” หมายความว่า การตรวจรับเรื่องและการดำเนินการใด ๆ ที่เลขาธิการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ ได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐ อันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย

ข้อ ๕ หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มิได้มีมติเป็นประการอื่น ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ ให้เลขาธิการมีอำนาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๖ การมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการ ให้เลขาธิการ หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาจ่ายเรื่องกล่าวหาให้แก่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญและความเหมาะสมเป็นหลัก

ข้อ ๗ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาแล้วให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีการกล่าวหาเป็นหนังสือให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา วันเดือนปีที่สำนักงานได้รับเรื่องและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และพยานหลักฐาน เสนอผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเพื่อสั่งการตามที่เหมาะสม

(๒) กรณีเป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายบันทึกคำกล่าวหาไว้ และหากผู้กล่าวหาอ้างพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานใดก็ให้บันทึกไว้แล้วดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

(๓) กรณีที่ความปรากฏว่าเรื่องกล่าวหาใดเป็นเรื่องซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องรับไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ข้อ ๘ เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐ และเป็นกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่มีใช้การกระทำการทุจริตในภาครัฐรวมอยู่ด้วย ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า จะส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐ โดยได้มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้แล้วตามมาตรา ๓๐/๑ ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจควบคุมและพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกควบคุมตัวนั้นได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการฟ้องคดีพนักงาน ป.ป.ท. อาจยื่นคำร้องขอหมายจับผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ หากกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

ระเบียบและวิธีการปฏิบัติในการควบคุม ปล่อยชั่วคราว และการยื่นคำร้องขอหมายจับ ให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าเรื่องกล่าวหาใดที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้เสนอเลขาธิการเพื่อไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณา แล้วเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อทราบต่อไป

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว โดยไม่มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าเรื่องกล่าวหาใดที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้เสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณารับหรือไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด แล้วเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า ไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้วและไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

ข้อ ๑๒ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการเพื่อทราบรายละเอียดว่าผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่ มีพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด และมีพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหรือไม่

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ขอให้ผู้กล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
- (๒) ขอทราบข้อเท็จจริง หรือขอเอกสาร หรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน หรือจากบุคคลใด ๆ มาประกอบการพิจารณา
- (๓) ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามคำกล่าวหา และจัดทำบันทึกการตรวจสอบรวบรวมเรื่องไว้

ข้อ ๑๓ ก่อนเริ่มสอบปากคำผู้ให้ถ้อยคำ ให้แจ้งผู้ให้ถ้อยคำทราบว่าพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๑๔ การสอบปากคำ ผู้ให้ถ้อยคำ ให้บันทึกถ้อยคำ โดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ และพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นผู้บันทึกถ้อยคำและร่วมในการสอบปากคำ ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การบันทึกถ้อยคำ ให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ และไม่มีล่ามภาษามือให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าการอ้างพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาใดจะทำให้การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือเป็นการประวิงเวลา หรือมิใช่พยานหลักฐานสำคัญ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จะงดเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่งดนั้นไว้ในรายงานด้วย

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วเสร็จให้จัดทำรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา
- (๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (๕) อายุความ
- (๖) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการแสวงหาข้อเท็จจริง
- (๗) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๘) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหรือไม่ อย่างไร

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เสนอรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาพร้อมทั้งความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำเสนอเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณา หากเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเห็นว่าควรแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดการตามคำสั่งดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ หากเรื่องกล่าวหาใดไม่ปรากฏพยานหลักฐานและพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ ให้เลขาธิการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องกล่าวหา

เรื่องกล่าวหาใดมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. นำเสนอเลขาธิการเพื่อให้สั่งไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามมาตรา ๒๓/๒ หรือเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ตามมาตรา ๓๒

เรื่องกล่าวหาใดควรส่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือควรจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย หรือควรดำเนินการเป็นประการอื่น ให้เลขาธิการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการ แล้วแต่กรณี

หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาจากรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้เสนอ แล้วเห็นว่ายังไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งเลขาธิการเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ ๑๙ กรณีสำนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พบว่าหน่วยงานของรัฐ มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน และส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้เสนอเลขาธิการ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๘/๒ เว้นแต่มีเหตุความจำเป็นเร่งด่วน หรือเหตุอันสมควร ถ้าไม่ดำเนินการทันทีจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการแจ้งให้ประธาน กรรมการ หรือกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย ให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการตามมาตรา ๕๘/๒ และ ให้เลขาธิการรายงานการปฏิบัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยด่วน

ข้อ ๒๐ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน หากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พบว่า การดำเนินการโครงการใดมีการกำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้เสนอเลขาธิการ เพื่อพิจารณาแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แล้วรายงานให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ข้อ ๒๑ เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง บรรดาเอกสารและ พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้มาตามระเบียบนี้ ให้นำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๒ การดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผล สมบูรณ์ใช้ได้

ข้อ ๒๓ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติ ลัมชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๕**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒^{๘๔} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้อมูล” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับผู้ถูกเข้าถึงข้อมูล ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“เข้าถึงข้อมูล” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ กับหน่วยงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล

“ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล” หมายความว่า กรรมการ อนุกรรมการ

“ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล”^{๘๕} หมายความว่า กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริง

“หน่วยงาน” หมายความว่า กระทรวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย บริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และนิติบุคคลหรือหน่วยงานเอกชนอื่น

^{๘๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙/ตอนที่ ๑๒๓ ก/หน้า ๑๕/๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

^{๘๕} ข้อ ๓ นิยามคำว่า “ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล” แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริง และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

“เลขาธิการ”^{๘๖} หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พนักงาน ป.ป.ท.”^{๘๗} หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างาน หรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕^{๘๘} เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในกรณีมีความจำเป็นต้องดำเนินการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลจัดทำคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยคำขออนุมัติต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ ของผู้ถูกเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการเข้าถึง
- (๒) เหตุผล ความจำเป็นที่ต้องเข้าถึงข้อมูล และเหตุผลที่ทำให้เชื่อว่าจะได้ข้อมูล
- (๓) รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานที่ต้องถูกดำเนินการเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควรที่จะกำหนดไว้ในคำสั่ง
- (๔) วัน เดือน ปี และระยะเวลาที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูล
- (๕) บัญชีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ และวิธีการเข้าถึงข้อมูล
- (๖) สถานที่และวิธีการเข้าถึงข้อมูลในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิ ระบบการแสดงผลตำแหน่งของเครื่องมือ ระบบการตรวจสอบการใช้งานโทรศัพท์ บันทึกการติดต่อต้นทางปลายทางของระบบโทรคมนาคม ระบบทะเบียนผู้เช่าและผู้ใช้ เป็นต้น

^{๘๖} ข้อ ๓ นิยามคำว่า “เลขาธิการ” เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๘๗} ข้อ ๓ นิยามคำว่า “พนักงาน ป.ป.ท.” เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๘๘} ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

- ข้อ ๖ คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
- (๑) วัตถุประสงค์ เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอใช้ประโยชน์
 - (๒) ประเภทของข้อมูลที่จะใช้ประโยชน์
 - (๓) ลักษณะและระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์
 - (๔) รายละเอียดในการส่งข้อมูลคืน

ข้อ ๗ คำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูล คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูล คำสั่งอนุมัติหรือรายงานผลการดำเนินการเข้าถึงข้อมูล ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

หมวด ๒ การดำเนินการเข้าถึงข้อมูล

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุมัติให้เข้าถึงข้อมูลแล้ว ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลนั้นรับดำเนินการตามคำสั่งอนุมัติ โดยแจ้งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลโดยเร็ว

ในกรณีที่หน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลบันทึกเหตุแห่งการไม่ให้ความร่วมมือนั้นไว้เป็นหลักฐาน แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๙ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลดำเนินการตามที่ได้รับคำสั่งอนุมัติให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง และต้องยุติการดำเนินการทันทีที่ระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง เว้นแต่

(๑) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุมัติให้เข้าถึงข้อมูล ถ้าการดำเนินการนั้นยังไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในคำสั่งอนุมัติ และมีเหตุอันจำเป็นที่เชื่อได้ว่าหากเน้นเข้าข้อมูลที่ต้องการเข้าถึงจะถูกโยกย้ายหรือทำลาย ให้ดำเนินการต่อเนื่องไปได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติ

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ได้อนุมัติไว้

ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลรายงานการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลจัดให้มีการบันทึกข้อมูลที่ได้เข้าถึงไว้ในขณะที่ดำเนินการนั้น โดยมีให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ในกรณีที่ข้อมูลนั้นเป็นถ้อยคำหรือเสียงของบุคคล ให้จัดทำบันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรและหากข้อมูลดังกล่าวเป็นภาษาต่างประเทศหรือรหัสที่จำเป็นต้องแปลความหมายก็ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลหรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการแปลความหมายนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ การบันทึกข้อมูลดังกล่าวต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับวันเดือนปีและเวลาในการบันทึกตามลำดับการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้ทำหลักฐานการส่งมอบและรับมอบข้อมูลนั้นไว้เป็นสองฉบับซึ่งมีข้อความตรงกัน และมอบให้หน่วยงานและผู้ขอเข้าถึงข้อมูลตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้เก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ขอเข้าถึงข้อมูลดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้จัดทำรายงานบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมของผู้ถูกเข้าถึงข้อมูลที่ประมวลได้จากสิ่งที่บันทึกข้อมูล และบันทึกถ้อยคำที่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ และให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลส่งรายงานบันทึกข้อมูล สิ่งที่บันทึกข้อมูลและบันทึกถ้อยคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ ให้มีการประสานการปฏิบัติงานด้านการเข้าถึงข้อมูลระหว่างสำนักงาน ป.ป.ท. กับหน่วยงานโดยมีการแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามผลการเข้าถึงข้อมูลกับหน่วยงาน ทั้งนี้ การประสานการปฏิบัติงานดังกล่าวอาจจัดให้มีการประสานทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

หมวด ๓

การเก็บรักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูล

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลที่ได้มาในระหว่างการดำเนินการโดยมิให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และให้จัดระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล ซึ่งอย่างน้อยต้องจำแนกประเภทข้อมูลไว้ให้ชัดเจน

ข้อ ๑๔^{๘๘} บรรดาข้อมูลที่ได้มาตามระเบียบนี้ ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์สำหรับการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริง หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องที่มีคำสั่งอนุมัติให้เข้าถึงข้อมูลเท่านั้น

ในกรณีที่ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลหรือผู้ที่ประสงค์จะขอใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ได้มาด้วยวิธีดำเนินการเข้าถึงข้อมูล มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริง หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีในเรื่องอื่นใด ให้ผู้นั้นยื่นคำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลตามข้อ ๖ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๔

การให้ความช่วยเหลือ

ข้อ ๑๕ กรณีที่บุคคลใดซึ่งได้อำนวยความสะดวกหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลตามข้อ ๙ ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้สำนักงาน ป.ป.ท. พิจารณาให้ความช่วยเหลือโดยเร็วตามควรแก่กรณี เช่น การจัดหาทนายความหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เป็นต้น

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

โสภณ จันทระ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

^{๘๘} ข้อ ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐^{๙๐}

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้

ระเบียบนี้

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท.
หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับกรณีที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา และดำเนินการขอให้ศาลออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ สถานที่อื่นใด หรือยานพาหนะของบุคคลใด รวมทั้งขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามข้อใดตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๒ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการใช้อำนาจตามข้อ ๑ ในคราวเดียวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใด ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดในการไต่สวน ข้อเท็จจริงเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ใช้อำนาจ ตามข้อ ๑ ด้วยก็ได้

ข้อ ๓ การใช้อำนาจตามข้อ ๑ (๑) และ (๒) ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี มีหนังสือถึงสถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคล โดยระบุเหตุผลและประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ให้ ดำเนินการไว้ด้วยตามสมควร

หนังสือตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๔ การจัดส่งหนังสือตามข้อ ๓ ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี โดยจะส่งเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีการกำหนดวันเวลาที่จะให้บุคคลใดมาตามหนังสือเรียกนั้น ให้คำนึงถึง ความเหมาะสมเพื่อให้บุคคลที่ถูกเรียกมีโอกาสมาถึงตามวัน เวลาที่กำหนดด้วย

ข้อ ๖ กรณีสถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือ บุคคลใดมิได้ปฏิบัติตามที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือตามข้อ ๓ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้าเป็นกรณีการดำเนินการ ของอนุกรรมการ ให้อนุกรรมการผู้รับผิดชอบขอรายงานต่อคณะอนุกรรมการ และให้คณะอนุกรรมการจัดทำ รายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว

ในกรณีที่เป็นการดำเนินการของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. จัดทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว

ข้อ ๗ บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชีเอกสารหรือ หลักฐานใด ๆ ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย จัดเก็บรวมเข้าไว้ใน สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๘ การใช้อำนาจตามข้อ ๑ (๓) ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้ออกหมายก่อนเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือ สถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๙ การใช้อำนาจตามข้อ ๑ (๔) ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี จัดทำหนังสือพร้อมรายละเอียด วิธีการ และแนวทางการดำเนินการเท่าที่จำเป็น แจ้งให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทราบ

ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำแผนปฏิบัติการพร้อมงบประมาณเสนอขออนุมัติ ต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

เมื่อได้จัดทำแผนปฏิบัติการแล้ว ให้ดำเนินการไปตามแผนดังกล่าว เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนให้ดำเนินการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้บันทึกเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้ทำรายงานพร้อมค่าใช้จ่ายเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้อำนาจตามข้อ ๑ (๔) ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๐ กรณีมีปัญหาหรืออุปสรรคที่ไม่อาจดำเนินการตามประกาศนี้ได้ ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายแจ้งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทราบเพื่อดำเนินการตามที่เห็นสมควร แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๙๑}

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทระ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการมีมติให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท.
หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการมีมติให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

ข้อ ๒ ก่อนการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องใด เสนอข้อเท็จจริงการมีส่วนได้เสียต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณามิมีติ

ข้อ ๓ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่า กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้ผู้นั้นเข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้โอกาสบุคคลตามวรรคหนึ่งชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามได้ตามที่เห็นสมควรเพื่อพิจารณามิมีติ

ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ้นจากการเข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้ถือว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการไปแล้วมีผลสมบูรณ์

ข้อ ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้อนุกรรมการผู้ใดพ้นจากการเข้าร่วมดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริง ถ้ามิได้กระทบต่อองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการ และความเหมาะสมกับฐานะและระดับตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่มีอยู่

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่อนุกรรมการคนใดขอถอนตัว หรือลาออกจากการเป็นอนุกรรมการ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างเป็นอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๙๒}

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทระ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แล้วแต่กรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๒ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จำนวนไม่เกิน ๒ คน
- (๒) ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการ
- (๓) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๓ ที่ปรึกษาต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีคุณสมบัติพิเศษหรือมีประสบการณ์ตามที่ประธานกรรมการหรือกรรมการเห็นสมควร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ผู้เชี่ยวชาญต้องมีความรู้ความสามารถ หรือมีประสบการณ์ตามที่ประธานกรรมการหรือกรรมการเห็นสมควร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง หรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็นอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ดำเนินการอื่นใด

(๓) ไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรใด ๆ ซึ่งทำธุรกิจเพื่อหากำไร

(๕) ไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๗) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือเป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติถอดถอนออกจากตำแหน่ง

มิให้นำข้อกำหนดใน (๑) - (๔) มาใช้บังคับกับที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๒ (๓)

ข้อ ๖ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญพ้นจากหน้าที่เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕

(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ออก

(๕) คณะกรรมการ ป.ป.ท. พ้นจากตำแหน่ง

(๖) กรณีเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๒ (๓) ให้พ้นจากหน้าที่เมื่อคณะอนุกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ ๗ ที่ปรึกษาตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) ต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาของราชการปกติ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นต่อนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นในการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ประธานกรรมการหรือกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๘ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๒ (๓) มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการปฏิบัติงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๒) ริเริ่ม เสนอแนะ และให้คำปรึกษาทางวิชาการในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการในการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๙ กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะกรรมการอาจพิจารณาเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๕ แล้วแต่กรณี เพื่อแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ได้รับแต่งตั้งด้วย

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญยื่นใบแสดงความจำนงตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ ถ้ามีการเปลี่ยนชื่อหรือชื่อสกุลให้นำหลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือชื่อสกุลมาแสดงด้วย
- (๓) หลักฐานแสดงคุณสมบัติตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ แล้วแต่กรณี
- (๔) รูปถ่ายหน้าตรง ไม่สวมหมวกหรือแว่นตาดำ ขนาด ๒.๕ x ๓ เซนติเมตร จำนวน ๓ รูป (ถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน)
- (๕) ใบรับรองแพทย์ซึ่งออกให้ไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานได้รับเรื่องพร้อมหลักฐานตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อทุกราย และเมื่อเห็นว่าถูกต้องสมบูรณ์ตามคุณสมบัติที่กำหนดให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ ต่อเลขาธิการเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณานุมัติแต่งตั้ง

ข้อ ๑๒ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับแต่งตั้ง ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย กฎระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๓ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๒ (๓) ผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเรื่องใด ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในคณะกรรมการหรืออาจถูกคัดค้านได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๔ สิทธิในการได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานจัดทำ รักษาและรวบรวมข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๙๓}

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทระ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๙๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๙๖ ก/หน้า ๕๔/๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

ระเบียบและประกาศ
ด้านการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๔**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองเบื้องต้นแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒^๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม

“พยาน” หมายความว่า ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแส ซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริง เบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้รับการกันไว้เป็นพยานด้วย

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะ และหลังมาเป็นพยาน

“การคุ้มครอง” หมายความว่า การให้ความคุ้มครองตามมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดที่กำหนดในระเบียบนี้

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙/ตอนที่ ๖ ก/หน้า ๓๒/๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

ข้อ ๔ การปฏิบัติการตามระเบียบนี้ให้ดำเนินการโดยทางลับ และให้พยานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
รู้ข้อเท็จจริงได้แต่เพียงเท่าที่จำเป็น

ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามระเบียบนี้ ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอันจำเป็นแก่
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอความเห็นเพื่อให้
คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

การร้องขอให้มีการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๖ พยานที่จะจัดให้อยู่ในการคุ้มครอง ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพยานที่สามารถให้ข้อมูลหรือจะมาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ
เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยหรือถูกข่มขู่คุกคามก่อน
ขณะ หรือหลังจากที่ให้อภัยคำ แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูล

ข้อ ๗ ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย หรือถูกข่มขู่คุกคาม
เนื่องจากการกล่าวหา ร้องทุกข์กล่าวโทษ ให้อภัยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ
เมื่อเจ้าพนักงานเห็นเองหรือพยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องมีคำร้อง สำนักงานอาจจัดให้บุคคล
ดังกล่าวอยู่ในการคุ้มครองได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่ได้รับการคุ้มครองหรือผู้มีอำนาจ
ให้ความยินยอมแทนด้วย

ข้อ ๘ ในกรณีมีคำร้องขอเป็นหนังสือ ให้พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง
ยื่นต่อเจ้าพนักงาน โดยหนังสือดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงและหลักฐานแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพยาน ได้แก่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ชื่อเล่น
รูปถ่าย ตำแหน่งบรรณ อายุ ที่อยู่ อาชีพ นิสัย ความประพฤติ การศึกษา ศาสนา ญาติ เพื่อนฝูง ศัตรู ชื่อเสียง
ฐานะ ทรัพย์สิน กิจกรรม ประวัติการกระทำผิด ประวัติการรักษาพยาบาล ตลอดจนข้อมูลอื่นอันอาจเป็น
ประโยชน์ในการคุ้มครอง โดยเฉพาะความเกี่ยวพันและความสำคัญของพยานที่มีต่อรูปคดี

(๒) ข้อเท็จจริงและหลักฐานที่แสดงว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย

(๓) บันทึกความยินยอมของพยานที่จะรับการคุ้มครองหรือผู้มีอำนาจให้ความยินยอมแทน

กรณีมีคำร้องขอด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานบันทึกใจความตามวรรคหนึ่ง แล้วให้ผู้ร้องขอ
ลงลายมือชื่อไว้

หมวด ๒

การพิจารณาและการแจ้งการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๙ เมื่อมีกรณีร้องขอให้มีการคุ้มครองตามหมวด ๑ ให้เจ้าพนักงานแจ้งเรื่องต่อผู้อำนวยการโดยไม่ชักช้า

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ผู้อำนวยการอาจดำเนินการตามความเหมาะสมเพื่อให้พยานได้รับการคุ้มครองชั่วคราวไปพลางก่อนก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบความถูกต้องของคำร้องตลอดจนเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งอาจสอบถามข้อมูลและขอรายละเอียดเพิ่มเติมที่จำเป็นจากเจ้าพนักงานหรือผู้ยื่นคำร้องหรือบุคคลใด ๆ ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งอาจแสวงหาข้อเท็จจริงใด ๆ ที่จำเป็นแก่การพิจารณาเกี่ยวกับการคุ้มครอง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้ เจ้าพนักงาน หรือแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการให้ได้ข้อมูลก่อนก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการโดยเร็ว รายงานดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) ความเกี่ยวพันและความสำคัญของพยานที่มีต่อรูปคดี พฤติการณ์แห่งความไม่ปลอดภัย และความจำเป็นในการคุ้มครอง

(๒) วิธีการคุ้มครองที่เหมาะสมพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ แผนที่ตั้งเขต ระยะเวลางบประมาณและค่าใช้จ่าย เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบ ยานพาหนะ อาวุธ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๒ เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เลขาธิการจะสั่งให้ผู้อำนวยการรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ได้รับการคุ้มครอง วิธีการคุ้มครอง รวมทั้งให้มีการประเมินการคุ้มครองในเวลาใด ๆ ก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยเนื่องจากการที่พยานจะมาหรือได้มาให้ข้อเท็จจริง เบาะแส หรือข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐ ให้เลขาธิการมีคำสั่งจัดให้มีวิธีการคุ้มครองตามที่กำหนดในหมวด ๓ โดยกำหนดระยะเวลาการคุ้มครองตามที่เห็นควรคราวละไม่เกิน ๓ เดือน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๑๔ กรณีที่เลขาธิการเห็นว่าเรื่องกล่าวหาใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่พยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองพยาน โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาสำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

หมวด ๓ วิธีการคุ้มครอง

ข้อ ๑๕ วิธีการคุ้มครองตามมาตราการคุ้มครองเบื้องต้น ให้เจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการให้การคุ้มครองความปลอดภัยให้เหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยาน และลักษณะของคดีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีอำนาจเปลี่ยนแปลงการคุ้มครองความปลอดภัย โดยอาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเจ้าพนักงานเป็นชุดคุ้มครองความปลอดภัยให้กับพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานให้ได้รับความปลอดภัยอันเป็นผลมาจากการที่จะมาหรือได้มาเป็นพยาน

(๒) จัดให้พยานอยู่ในสถานที่เหมาะสมอันเป็นที่อยู่อาศัยประจำของพยานหรือของบุคคลอื่นที่พยานไว้วางใจ หรือที่ส่วนราชการของสำนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองพยานกำหนด โดยให้พยานได้รับความปลอดภัยมากที่สุด

(๓) ปกปิด และรักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานในการคุ้มครองความปลอดภัยพยาน

(๔) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้พยานได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับการคุ้มครองตามที่เห็นสมควร โดยอาจประสานงานกับหน่วยงานอื่นให้การคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการคุ้มครองพยานตามระเบียบนี้

(๒) กำหนดการปฏิบัติของพยานเมื่ออยู่ในระหว่างการคุ้มครองและสภาพบังคับเมื่อฝ่าฝืน โดยให้พยานและผู้ได้รับความคุ้มครองลงนามในหนังสือดังกล่าวก่อนเริ่มการคุ้มครอง

(๓) เสนอเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกวิธีการคุ้มครองพยานทั้งหมดหรือบางส่วนต่อเลขาธิการในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไปหรือมีการฝ่าฝืนข้อกำหนด

(๔) รายงานผลการปฏิบัติต่อเลขาธิการทราบเดือนละหนึ่งครั้ง

(๕) รายงานเหตุอื่นใดที่สำคัญต่อเลขาธิการ เช่น การยุ่งเหยิงกับพยาน พยานหลบหนี หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขการคุ้มครองพยาน เป็นต้น

ในกรณีที่สำนักงานให้หน่วยงานอื่นดำเนินการคุ้มครองพยานตามข้อ ๑๕ (๔) ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม และให้สำนักงานติดตามผลการดำเนินการของหน่วยงานอื่นดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป หรือมีการฝ่าฝืนวิธีการคุ้มครองพยาน หรือฝ่าฝืนข้อกำหนด เมื่อเลขาธิการเห็นสมควรอาจมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือเงื่อนไขในการคุ้มครองพยานทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีคำสั่งประการใดตามความเหมาะสมได้ แล้วแจ้งเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานอื่นตามข้อ ๑๕ (๔) ทราบ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นต่อไป

หมวด ๔ การสิ้นสุดการคุ้มครอง

ข้อ ๑๘ การคุ้มครองพยานตามระเบียบนี้สิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) พยานยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรให้ยุติการคุ้มครอง
- (๒) เมื่อกำหนดระยะเวลาในการคุ้มครองพยานสิ้นสุดลง
- (๓) เมื่อพยานได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
- (๔) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ยุติการคุ้มครองตามข้อ ๑๙

ข้อ ๑๙ ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ยุติการคุ้มครองพยาน เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีเหตุที่จะให้การคุ้มครองพยานต่อไปแล้ว
- (๒) เมื่อพยานฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดในการปฏิบัติโดยไม่มีเหตุอันควร
- (๓) เมื่อการคุ้มครองพยานมิได้เป็นไปตามคำสั่งเลขาธิการ หรือมิได้เป็นไปอย่างคุ้มค่า
- (๔) เมื่อพฤติการณ์หรือสภาพของพยานเปลี่ยนแปลงไป และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองหรือมีอาจให้การคุ้มครองได้อีกต่อไป
- (๕) เมื่อพยานไม่ยอมให้ถ้อยคำ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๒๐ เมื่อการคุ้มครองพยานสิ้นสุดลง ให้เจ้าพนักงานจัดทำรายงานการคุ้มครองพยาน หรือสรุปผลการดำเนินการคุ้มครองพยาน เสนอเลขาธิการทราบ

ข้อ ๒๑ กรณีปรากฏในภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล โดยไม่มีเหตุอันควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ ในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน สำนักงานอาจดำเนินการให้บุคคลนั้นหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องคืนหรือชดใช้ ค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง แล้วแต่กรณี

หมวด ๕ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ กรณีเลขาธิการมีคำสั่งไม่ให้พยานได้รับการคุ้มครองหรือการคุ้มครองยุติลงตาม ระเบียบนี้ ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง การอุทธรณ์คำสั่งจะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ ในกรณีที่อุทธรณ์ด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานบันทึกใจความไว้เป็นหลักฐานและให้ผู้อุทธรณ์ลงชื่อไว้

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้พิจารณาและมีคำสั่งโดยไม่ชักช้า คำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
โสภณ จันทรเมฆ
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับการให้ข้อมูล
เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒^๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการด้วย

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“คณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน คณะบุคคล ชุมชน หรือกลุ่มของบุคคลที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันไม่ว่าจะมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของสำนักงาน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๖ บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดจะต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูล หรือดำเนินการอย่างใด ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) เป็นบุคคลที่ได้เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๗ บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามข้อ ๖ (๑) ต้องไม่มีลักษณะดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำความผิดในเรื่องที่ตนให้ถ้อยคำ ทำคำร้อง ร้องทุกข์กล่าวโทษ แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูล

(๒) เคยได้รับรางวัลหรือประโยชน์อื่นใดจากการกระทำหรือการดำเนินการในเรื่องเดียวกันจากคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๓) เป็นการกระทำที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ

ข้อ ๘ บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามข้อ ๖ (๒) ต้องไม่มีลักษณะดังนี้

(๑) เป็นผู้ไม่ดำรงตนอยู่ในศีลธรรม

(๒) เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการกระทำนั้น

หมวด ๒

การเสนอชื่อบุคคลที่สมควรได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๙ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลที่สมควรได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ได้แก่

- (๑) กรรมการ
- (๒) อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ
- (๓) พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๐ การเสนอชื่อบุคคลที่สมควรได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด ให้เสนอรายชื่อต่อสำนักงาน เพื่อให้คณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนได้พิจารณาหรือตรวจสอบบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ

ข้อ ๑๑ ในการเสนอรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี อาจเสนอความเห็นว่าคุณคนใดได้กระทำการอันควรแก่การได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดต่อคณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนก็ได้

ข้อ ๑๒ คณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนอาจมอบหมายให้สำนักงาน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตรวจสอบบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดให้เป็นไปตามระเบียบนี้ แล้วเสนอความเห็นต่อคณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนก็ได้

หมวด ๓

คณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทน

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทน ประกอบด้วย กรรมการที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน เลขธิการหรือรองเลขธิการที่ได้รับมอบหมายหัวหน้าส่วนราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งอีกไม่เกินสามคนเป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองและป้องกันเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๔ การประชุมของคณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับประธาน

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) พิจารณา เสนอความเห็นการให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.
- (๒) มอบหมายให้สำนักงาน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตรวจสอบบุคคลที่ได้รับ

การเสนอชื่อ

- (๓) เรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งมอบเอกสารที่อยู่ในความครอบครอง
- (๔) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อรับหรือรอการจ่ายรางวัลตอบแทนหรือ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามระเบียบนี้ หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

ประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๑๖ การพิจารณาบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด คณะกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนอาจขอให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อหรือผู้ที่เห็นสมควรมาให้คำอธิบาย หรือชี้แจงเพิ่มเติมก็ได้

หมวด ๔

การพิจารณาให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๑๗ การพิจารณาให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามข้อ ๖ ซึ่งได้กระทำการใด ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีลำดับขั้นดังนี้

- (๑) รางวัลเชิดชูเกียรติอันดับหนึ่ง
- (๒) รางวัลเชิดชูเกียรติอันดับสอง

การพิจารณาเพื่อจัดลำดับขั้นการให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความเสียสละ ระดับความยากของการกระทำที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐประกอบด้วย

ข้อ ๑๘ การให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดชั้นรางวัลเชิดชูเกียรติอันดับหนึ่ง ให้พิจารณาจากการกระทำหรือการดำเนินการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดังนี้

(๑) เป็นผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดทางวินัยหรือทางอาญา หรือทั้งทางวินัยและทางอาญา

(๒) ดำเนินการหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีหรือลงโทษ

(๓) สามารถบรรเทาความเสียหาย หรือป้องกันมิให้ผลประโยชน์ของรัฐสูญเสียไป หรือทำให้ทางราชการได้รับชดใช้ค่าเสียหายทางแพ่งซึ่งคำนวณเป็นเงินได้ตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป

(๔) เสนอความเห็นและให้ข้อเสนอแนะ หรือมาตรการในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เป็นผลให้คณะรัฐมนตรีมีการดำเนินการ หรือเป็นผลให้มีการนำไปปฏิบัติเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

การพิจารณารางวัลตอบแทนการกระทำอันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐชั้นรางวัลเชิดชูเกียรติอันดับหนึ่ง ให้มอบรางวัลเชิดชูเกียรติพร้อมใบประกาศเกียรติคุณโดยอาจมีเงินรางวัลด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ข้อ ๑๙ การให้รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดชั้นรางวัลเชิดชูเกียรติอันดับสอง ให้พิจารณาจากการกระทำหรือการดำเนินการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามข้อ ๑๘ แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดให้เป็นการกระทำอันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐชั้นรางวัลเชิดชูเกียรติอันดับหนึ่ง

การพิจารณารางวัลตอบแทนการกระทำอันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐชั้นรางวัลเชิดชูเกียรติอันดับสอง ให้มอบรางวัลเชิดชูเกียรติพร้อมใบประกาศเกียรติคุณ โดยอาจมีเงินรางวัลด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๐ คณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนอาจนำสิทธิประโยชน์อื่นใดตามกฎหมายอื่นมาพิจารณาเพื่อเสนอขอรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวให้แก่บุคคลตามข้อ ๖ ด้วยก็ได้

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณารางวัลตอบแทนมีมติเห็นสมควรมอบรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามข้อ ๖ ซึ่งได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้เสนอชื่อและการกระทำนั้นเพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๒ ในการพิจารณารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลซึ่งได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในข้อ ๑๒ และข้อ ๑๖ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยอนุโลม

หมวด ๕

การขอรับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเห็นสมควรมอบรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามข้อ ๖ แล้ว ให้เลขาธิการแจ้งบุคคลดังกล่าวทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ เพื่อขอรับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

กรณีบุคคลตามข้อ ๖ ถึงแก่ความตาย ให้ทายาทโดยธรรมมีสิทธิได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดด้วย โดยให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การดำเนินการใด ๆ ของบุคคลตามข้อ ๖ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและเกิดขึ้นก่อนที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามระเบียบนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทระมะ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการกรณีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ
เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน**

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีหน้าที่แจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน จึงเป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน มีความเหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘/๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการกรณีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐอันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ให้บริการหรือประชาชนตามมาตรา ๕๘/๒ (๒) จะต้องมียุทธศาสตร์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้ดุลยพินิจโดยสร้างภาระเกินสมควรหรือเกินความจำเป็น
- (๒) มีการสั่งการหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วส่งผลกระทบก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน
- (๓) กำหนดขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติที่เป็นการสร้างภาระเกินสมควรหรือเกินความจำเป็น
- (๔) ไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาอันสมควร
- (๕) ไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่มีกฎหมายกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๕ ผู้ให้บริการหรือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐตามข้อ ๔ ซึ่งได้แจ้งต่อหน่วยงานของรัฐนั้นแล้ว และไม่ได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อน ให้ผู้ได้รับความเดือดร้อนแจ้งต่อสำนักงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการหรือประชาชน
- (๒) ชื่อหน่วยงานของรัฐที่มีวิธีปฏิบัติหรือดำเนินงานเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อน
- (๓) เรื่องที่ได้รับความเดือดร้อน พฤติการณ์ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน พร้อมพยานหลักฐานการแจ้งตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ และจะส่งด้วยวิธีใดๆ ที่จะทำให้เรื่องถึงสำนักงานก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจา ให้เป็นหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะบันทึกรายละเอียดไว้ให้ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ ในกรณีตามข้อ ๕ หรือกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานพบเหตุที่ปรากฏตามข้อ ๔ ให้สำนักงานดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว และแจ้งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการปรับปรุงแก้ไข แล้วให้หน่วยงานของรัฐนั้นแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบ

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต**

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๕๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ และร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จึงเป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนการรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๕๑/๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒^{๙๗} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐโดยมีลักษณะของการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือเป็นผู้แทนจากภาคประชาสังคมที่เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มคนหรือประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีคุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๔) มีความรู้ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๕) มีความประพฤติเหมาะสมแก่การแต่งตั้งเป็นผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้

ความสามารถ

(๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือเจ้าหน้าที่ หรือผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ในพรรคการเมือง ยกเว้นสมาชิกพรรคการเมือง

(๓) เป็นผู้บริหารท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น รองหรือผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือที่ปรึกษาหรือเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น

(๔) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ

(๘) เคยถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้มูลว่า มีความผิดทางอาญาและหรือวินัย

(๙) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกลงโทษเนื่องจากประพฤติผิดจรรยาบรรณ ในวิชาชีพกรณีเป็นผู้ประกอบอาชีพที่มีองค์กรควบคุมวิชาชีพ

ข้อ ๕ ผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๔) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ในงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ (ข) (๑) - (๙)

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดทำประกาศรับสมัครบุคคลที่ประสงค์จะเป็นกรรมการ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ โดยให้ผู้ประสงค์ที่จะสมัครเข้ารับการคัดเลือกยื่นใบสมัครและเอกสารต่างๆ ตามที่สำนักงานกำหนด สำหรับผู้สมัครเป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคมให้มีหนังสือรับรองหรือได้รับความเห็นชอบจากองค์กรภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคมด้วย

หากมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่มีผู้ยื่นใบสมัคร หรือมีผู้ยื่นใบสมัครไม่ครบตามจำนวนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการคัดเลือกกรรมการได้ ให้สำนักงานดำเนินการสรรหาจากบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น

ข้อ ๗ ในการคัดเลือกกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิให้สำนักงานดำเนินการดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕

(๒) จัดทำทะเบียนบัญชีรายชื่อ ประวัติ และผลงานโดยย่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เลือกผู้ที่เหมาะสมเป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม จำนวนไม่เกินสี่คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน จากบัญชีรายชื่อตามข้อ ๗ (๒) โดยวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อแต่งตั้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

ข้อ ๙ ให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ เหลืออยู่อย่างน้อยด้านละหนึ่งคนด้วย

ข้อ ๑๐ ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงานดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการจะต้องพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อประธานกรรมการ ป.ป.ท.

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕

(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ ประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน

ความสามารถ

ข้อ ๑๒ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้

ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาผู้อื่นไว้เป็นพยานเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒^{๙๘} ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยาน ฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“พยาน” หมายความว่า บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาผู้อื่น และได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่น ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้กันไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๕ การกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจกระทำได้ทั้งในขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนการไต่สวนข้อเท็จจริง และการไต่สวนข้อเท็จจริง ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่อาจถูกกันไว้เป็นพยานต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีส่วนเห็นเหตุการณ์และมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นผู้ที่ได้ให้ถ้อยคำอันเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญจนสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นที่เป็นตัวการสำคัญ

(๓) เป็นผู้สมัครใจที่จะให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลตาม (๒) และเต็มใจจะเป็นพยานในชั้นศาล

ข้อ ๗ หากคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าคำให้การของบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่จะกันไว้เป็นพยานมีสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นได้ และหากไม่กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นพยานแล้ว จะไม่มีพยานหลักฐานหรือพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหารายอื่นที่สำคัญ ให้เสนอความเห็นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับกับการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยอนุโลม

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับความเห็นตามข้อ ๗ แล้ว และเห็นว่ามิเหตุสมควรที่จะกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายใดไว้เป็นพยาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาอันไว้เป็นพยานในคดีต่อไป โดยมีมติดังกล่าวจะต้องระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรที่จะกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายดังกล่าวไว้เป็นพยานด้วยเหตุใด

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่มีเหตุสมควรที่จะกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาอันไว้เป็นพยาน ให้มีมติให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมต่อไป และให้นำมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายใดไว้เป็นพยานแล้ว ในกรณีมีเหตุอันควรหรือผู้ที่ได้กันเป็นพยานร้องขอ คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี อาจจัดให้มีการคุ้มครองตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบตามข้อ ๗ แล้ว หากผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยานเป็นผู้ที่ยังไม่ได้ถูกแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี สอบปากคำบุคคลดังกล่าวไว้ในฐานะพยาน แล้วทำการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่อไป

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบตามข้อ ๗ แล้ว หากผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยานเป็นผู้ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหา และได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี สอบปากคำบุคคลนั้นไว้ในฐานะพยาน

ข้อ ๑๒ หากปรากฏในภายหลังว่า พยานไม่ไปเบิกความ หรือไปเบิกความแต่ไม่เป็นไปตามที่ให้การหรือให้ถ้อยคำไว้ หรือเป็นปฏิปักษ์ให้การกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานนั้นสิ้นสุดลง และให้คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพิกถอนการกันเป็นพยาน แล้วดำเนินการตามกฎหมายกับบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๓ ในการพิจารณากันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานและการสอบปากคำผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยานตามประกาศนี้ ห้ามกระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญาแก่ผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยานเพื่อจูงใจให้บุคคลดังกล่าวให้ถ้อยคำหรือข้อมูลในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๑๔ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้
ประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบและประกาศ ด้านการบริหารทั่วไป

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท.
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒^{๙๙} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การประชุม” หมายความว่า การประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท.

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและให้หมายความรวมถึงประธานในที่ประชุมด้วย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการในการประชุม

“ผู้ช่วยเลขานุการ” หมายความว่า ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ท. ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ประธานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) นัดประชุมและกำหนดระเบียบวาระการประชุม
 - (๒) ควบคุมและดำเนินการประชุมให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
 - (๓) ออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม
 - (๔) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการประชุม
 - (๕) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการตามมติที่ประชุม
 - (๖) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติหรือตามที่กำหนดในระเบียบนี้
- กรณีที่ประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่ประธานมอบหมายมีอำนาจนัดประชุมและกำหนดระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๖ ให้เลขธิการเป็นเลขานุการในการประชุม

กรณีเลขธิการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ที่เลขธิการมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

ข้อ ๗ เลขานุการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) แจ้งนัดประชุมตามคำสั่งของประธาน
- (๒) จัดระเบียบวาระการประชุม และเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง
- (๓) รับผิดชอบและควบคุมการจัดทำรายงานการประชุม
- (๔) แจ้งหรือยืนยันมติของที่ประชุมไปยังผู้เกี่ยวข้อง
- (๕) จัดเก็บรักษาเอกสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการประชุม
- (๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท.

หรือประธานมอบหมาย

ข้อ ๘ การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบวันนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวจะทำหนังสือนัดประชุมเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประธานจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควร ประธานอาจสั่งงดการประชุมตามทีนัดไว้แล้วก็ได้

ข้อ ๙ กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่อาจเข้าชื่อกันเพื่อขอให้ประธานบรรจุเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าในระเบียบวาระการประชุมได้

เมื่อมีการขอให้บรรจุเรื่องใดเข้าในระเบียบวาระการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานบรรจุเรื่องนั้นเข้าในระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๑๐ ให้เลขานุการส่งระเบียบวาระการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุม เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นอาจส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ในภายหลังก็ได้ แต่ต้องส่งล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน

ในกรณีที่มีระเบียบวาระการประชุมหรือเอกสารเพิ่มเติม ให้เลขานุการรีบดำเนินการส่งระเบียบวาระการประชุมหรือเอกสารดังกล่าวให้แก่กรรมการโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ การจัดระเบียบวาระการประชุมให้จัดลำดับดังนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) เรื่องรับรองรายงานการประชุม
- (๓) เรื่องเพื่อทราบ
- (๔) เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งก่อน
- (๕) เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา
- (๖) เรื่องอื่น ๆ

ในกรณีที่ประธานเห็นสมควรจะจัดลำดับระเบียบวาระการประชุมให้แตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๒

การประชุม

ข้อ ๑๒ การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับประธาน

ข้อ ๑๓ ในการประชุม ให้เฉพาะประธาน กรรมการ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประธานเข้าร่วมประชุม และให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในการประชุมทุกครั้ง

ข้อ ๑๔ ในการประชุม ให้ดำเนินการประชุมตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

เรื่องที่จัดตามระเบียบวาระการประชุมแล้ว ประธานจะถอนเรื่องออกจากวาระการประชุมได้เมื่อที่ประชุมมีมติอนุญาตและให้บันทึกเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม

ในกรณีมีเรื่องเร่งด่วนนอกเหนือจากระเบียบวาระการประชุม ประธานอาจมีคำสั่งให้นำเรื่องเร่งด่วนมาพิจารณาเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากระเบียบวาระการประชุมที่ได้มีการกำหนดแล้ว โดยให้บันทึกความเห็นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๕ ในระหว่างการประชุม ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องบันทึกเสียง เครื่องบันทึกภาพหรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม หรือได้รับอนุญาตจากประธาน

ในกรณีมีการบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม ให้เก็บรักษาเสียงหรือภาพไว้จนกว่าที่ประชุมได้พิจารณารับรองรายงานการประชุมครั้งนั้นแล้ว หรือจนกว่ากรรมการที่ได้ร่วมประชุมแต่มิได้ร่วมพิจารณารับรองรายงานการประชุมได้กลับมาร่วมประชุมและมีได้ทักท้วงจึงอาจทำลายหรือลบเสียงหรือภาพดังกล่าวก็ได้

หมวด ๓

การลงมติ

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา เข้าชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อชี้แจงครบถ้วนแล้ว ให้ออกจากห้องประชุม หลังจากนั้นที่ประชุมจึงจะมีมติในเรื่องที่พิจารณา เว้นแต่ที่ประชุมจะให้อยู่เพื่อรับทราบมติของที่ประชุม

ข้อ ๑๗ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบในเรื่องใด

กรรมการคนหนึ่งให้มเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงมติให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ส่วนวิธีการลงคะแนนลับให้เป็นไปตามที่ประธานกำหนด

ข้อ ๑๘ ประธานจะสั่งให้รวมหรือแยกประเด็นในการพิจารณาหรือลงมติกก็ได้ เว้นแต่ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๙ มติของคณะกรรมการให้มีผลทันที เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติเป็นอย่างอื่น

หมวด ๔

รายงานการประชุมและเอกสารการประชุม

ข้อ ๒๐ รายงานการประชุม อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อกรรมการที่มาและไม่มาประชุม รวมทั้งรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

(๒) เรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา

(๓) ความเห็นของที่ประชุม ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

(๔) มติของที่ประชุม

รายงานการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้เลขานุการจัดทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๒๑ รายงานการประชุมครั้งที่กรรมการรับรองแล้ว ให้ประธานในการประชุมครั้งนั้นลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้ามิได้มีการลงลายมือชื่อด้วยเหตุใด ๆ ให้เลขานุการบันทึกเหตุนั้นไว้

รายงานการประชุมที่กรรมการยังมิได้รับรองเพราะเหตุที่วาระของกรรมการสิ้นสุดลง ให้เลขานุการแจ้งเป็นหนังสือให้กรรมการที่พ้นวาระตรวจสอบความถูกต้อง แล้วให้เลขานุการบันทึกเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมนั้น

ข้อ ๒๒ ระเบียบวาระการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมให้เก็บรักษาไว้เป็นเอกสารลับในที่ปลอดภัยไม่น้อยกว่าสิบปี

การทำลายเอกสารให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ระเบียบวาระการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมที่เกิดขึ้นก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทรมะ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

**ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยการเก็บรักษาของกลาง
พ.ศ. ๒๕๖๐**

ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจในการยึดอายัดหรือรับมาไว้ซึ่งเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง กำหนดให้สำนักงานกำหนดระเบียบ ในการเก็บรักษาเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งได้จากการตรวจสอบค้น ยึด หรืออายัด ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นจึงเป็นการสมควรกำหนดระเบียบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาของกลาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ ได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีไว้ได้ใช้ หรือได้มาจากการกระทำความผิด และได้ส่งไว้ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีเจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์มารับของกลางคืนตามกำหนดระยะเวลาให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการเก็บรักษาของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒^{๐๐} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ของกลาง” หมายความว่า วัตถุ สิ่งของ เอกสาร บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือทรัพย์สินใด ๆ ในสภาพที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายยึด หรืออายัด หรือรับมาไว้ในความครอบครอง เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการไต่สวนข้อเท็จจริง และการดำเนินคดี

“การขายทอดตลาด” หมายความว่า การนำทรัพย์สินของกลางที่ยึด อายัด หรือรับไว้รอการขาย โดยวิธีให้สุ่มราคาโดยเปิดเผย ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในหมวด ๕ ของระเบียบนี้

“หน่วยเก็บรักษาของกลาง” หมายความว่า สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ รวมถึงหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการไต่สวนข้อเท็จจริง

“ผู้เก็บรักษาของกลาง” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ รวมถึงผู้อำนวยการหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการไต่สวนข้อเท็จจริง

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้อำนวยการสำนัก” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ รวมถึงหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการไต่สวนข้อเท็จจริง

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้เลขาธิการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

การมอบหมายและหน้าที่เก็บรักษาของกลาง

ข้อ ๕ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ยึด आयัด หรือรับของกลาง มาไว้ในความครอบครอง ให้แจ้งผู้เก็บรักษาของกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทำการบันทึกลงสมุดบัญชียึดทรัพย์ของกลางของแต่ละสำนักให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการยึด आयัด หรือรับของกลางให้นำของกลางนั้นรวมไว้ในสำนวนเว้นแต่ของกลางนั้น ไม่สามารถรวมไว้ในสำนวนได้ ให้ส่งมอบให้หน่วยเก็บรักษาของกลางที่รับผิดชอบเก็บรักษาไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๗ ผู้เก็บรักษาของกลาง อาจมีคำสั่งมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในสำนัก มีหน้าที่เก็บรักษาและดูแลของกลางแทนก็ได้

ข้อ ๘ ให้ผู้เก็บรักษาของกลาง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๗ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องและสภาพของกลางก่อนที่จะเก็บรักษา

(๒) จัดทำบัญชีของกลางที่เก็บรักษา

(๓) จัดทำหลักฐานการรับและส่งมอบของกลาง

(๔) ตรวจสอบสภาพของกลางทุกระยะ ๖ เดือน หรือตามสภาพของกลาง และบันทึกรายงาน

ผลการตรวจสอบให้เลขาธิการทราบ

(๕) เก็บรักษาและดูแลของกลางที่ได้รับมอบไว้ในที่ปลอดภัย

(๖) เก็บรักษาบัญชีหรือรหัสของสถานที่เก็บรักษาของกลาง

(๗) ส่งมอบของกลางแก่บุคคลที่ร้องขอตามที่เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนักมีคำสั่ง

แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

วิธีการเก็บรักษาและการเบิกของกลาง

ข้อ ๙ ในการเก็บรักษาของกลาง ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำ แผ่นป้ายมีเลขคดี ชื่อของกลาง ชื่อผู้กล่าวหา ชื่อผู้ถูกกล่าวหา ข้อหา และเลขหมายของกลาง (ถ้ามี) ติดไว้กับของกลางนั้นตามบัญชีของกลางที่เก็บรักษา

(๒) เก็บรักษาของกลางตามประเภท สภาพ และขนาดของกลางในสถานที่หรือห้องที่มั่นคง แข็งแรงและปลอดภัย และหมั่นตรวจตราดูแลให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเสมอ

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ยึดหรืออายัดของกลางซึ่งเป็น อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่ไม่สะดวกต่อการขนย้ายหรือไม่อาจเคลื่อนย้ายได้ในขณะที่ยึดหรืออายัด ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ที่ยึดหรืออายัดของกลาง เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการ ดูแล หรือเก็บรักษาในเบื้องต้น โดยอาจประสานความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นเพื่อเก็บรักษา หรือมอบหมายให้หน่วยงานเอกชน หรือบุคคลอื่นเป็นผู้เก็บรักษาของกลางระหว่างการดำเนินคดี หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองของกลางดูแลทรัพย์สินต่อไปได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นยินยอม แล้วแต่กรณี โดยให้คำนึงถึงวิธีการและความเหมาะสมในการเก็บของกลาง ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ แล้วรายงานให้ผู้ผู้อำนวยการสำนักทราบ

ข้อ ๑๑ ของกลางที่ยึดเป็นเงินสด ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นเงินของรัฐบาลไทย และไม่มี ความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินคดี ให้รับนำเข้าฝากธนาคารของรัฐในบัญชีของหน่วยเก็บรักษาของกลาง ในวันที่รับทรัพย์สิน โดยไม่ชักช้า หากไม่สามารถนำเข้าฝากได้ทันเนื่องจากธนาคารของรัฐปิดทำการแล้ว ให้เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและนำเข้าฝากในโอกาสแรกที่ธนาคารของรัฐเปิดทำการ

(๒) กรณีเป็นเงินของรัฐบาลไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินคดี เช่น เงินล่อซื้อ เงินที่ต้องตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ให้นำส่งหน่วยเก็บรักษาของกลางเป็นผู้เก็บรักษา

(๓) กรณีเป็นเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือธนาคารกลางในรัฐบาลต่างประเทศให้นำส่งหน่วยเก็บรักษาของกลางเป็นผู้เก็บรักษา และเมื่อคดีถึงที่สุดโดยศาลได้มีคำพิพากษาให้รับให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้แลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยและส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยได้ให้แปรสภาพหรือทำลาย

ข้อ ๑๒ ถ้าของกลางที่ต้องเก็บรักษาเป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นทำนองเดียวกัน รวมทั้งเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือธนาคารกลางในรัฐบาลต่างประเทศตามข้อ ๑๑ (๓) ที่มีจำนวนมาก ให้หน่วยเก็บรักษาของกลางเก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร โดยทำบัญชีของกลางที่เก็บรักษาตามข้อ ๘ (๒) ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับของกลางนั้นตามสมควรด้วย

ข้อ ๑๓ ให้ผู้เก็บรักษาของกลางรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็วเพื่อพิจารณาสิ่งตามที่เห็นสมควรเมื่อปรากฏว่า

(๑) ของกลางนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียง่าย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของกลางนั้น

(๒) ของกลางนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(๓) ของกลางนั้นมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

ข้อ ๑๔ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากเลขาธิการเห็นว่าของกลางตามข้อ ๑๓ ไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาหรือเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการ เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้นำของกลางออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ หรือนำไปทำลาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ การเบิกของกลาง ให้ทำเป็นหนังสือและได้รับอนุญาตจากเลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก

การขออนุญาตเบิกของกลางตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด โดยจะต้องมีรายการดังนี้

(๑) เลขที่คดี เลขยึดทรัพย์ของกลาง และเลขคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการ หรือมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท.

(๒) ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้เบิก

(๓) เหตุผลและความจำเป็นของการเบิกของกลาง

(๔) วัน เวลา ที่ส่งคืน

หมวด ๓

การขอรับของกลางระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิยื่นคำร้องขอรับของกลางเพื่อไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ได้

(๑) เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์

(๒) ผู้ซึ่งมีสิทธิในการใช้ ครอบครอง ยึดหน่วง หรือสิทธิเรียกร้องอื่นตามที่กฎหมายรับรอง รวมถึงผู้เช่าซื้อ ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการมรดก

ผู้ยื่นคำร้องจะต้องแสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของ หรือเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงถึงสิทธิที่ตนมีอยู่เหนือของกลางนั้น ในกรณีผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิในของกลางซึ่งมีเจ้าของกรรมสิทธิ์หลายรายรวมกัน จะต้องแสดงเอกสารหลักฐานแสดงความยินยอมในการร้องขอคืนของกลางจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ทุกราย

ข้อ ๑๗ คำร้องขอรับของกลางต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ของกลางที่ประสงค์จะขอรับไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๒) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วน ที่ร้องขอรับของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๓) ระยะเวลาที่ประสงค์จะนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๔) ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากของกลาง
- (๕) สถานที่ที่นำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๖) หลักฐานในการแสดงสิทธิตามข้อ ๑๖
- (๗) หลักประกัน (ถ้ามี)

ทั้งนี้ เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำร้องขอรับของกลางแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดทำความเห็นเสนอเลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี พิจารณาคำร้องและมีคำสั่งโดยไม่ชักช้า

ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้กล่าวหา ทราบถึงการยื่นคำร้องขอรับของกลางเท่าที่จะทำได้

ในการพิจารณาคำร้อง ให้เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี คำนึงถึงเหตุ ดังต่อไปนี้

- (๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่ต้องนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๒) ความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง ที่อาจเกิดกับของกลางที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๓) ความน่าเชื่อถือของหลักประกัน
- (๔) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๕) ระยะเวลาที่จะนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (๖) ค่าคัดค้านของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ค่าคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหา หรือ ค่าคัดค้านของผู้กล่าวหา

(๗) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดี

(๘) ต้องไม่กระทบถึงการใช้ของกลางเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในภายหลัง

ข้อ ๑๙ เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี อาจมีคำสั่งให้มอบของกลางแก่ผู้ยื่นคำร้องไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน มีประกัน มีประกันและหลักประกันหรือกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำร้องปฏิบัติเพื่อให้ได้ของกลางนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีก็ได้

ข้อ ๒๐ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้ยื่นคำร้องขอรับของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ต่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แต่หากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้สิ้นสุดลงและสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงไปยังพนักงานอัยการแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอรับของกลางต่อพนักงานอัยการ และให้ผู้เก็บรักษาของกลางดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการ

ข้อ ๒๑ ให้เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งคืนของกลาง เมื่อปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีเหตุจำเป็นต้องใช้ของกลางนั้นในการสอบสวน หรือแสดงเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี
- (๒) ผู้ได้รับอนุญาตผิดสัญญารับมอบของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ หรือผิดสัญญาประกัน
- (๓) คดีถึงที่สุดหรือคดีเสร็จเด็ดขาด และศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับหรือให้คืนแก่บุคคลอื่น
- (๔) มีการนำของกลางไปใช้ในการกระทำความผิดอีก
- (๕) ต้องคืนของกลางให้แก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิเหนือของกลางดีกว่า
- (๖) ครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต
- (๗) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นเพื่อป้องกันไม่ให้ของกลางเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอมหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดไว้ให้นำกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาคืนสิ่งของโดยไม่มีประกันมีประกัน มีประกันหลักประกัน มาบังคับใช้กับการจัดการของกลางในหมวดนี้ โดยอนุโลม

หมวด ๔ การคืนของกลาง

ข้อ ๒๓ ภายใต้บังคับการขอรับของกลางระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ตามหมวด ๓ ให้เก็บรักษาของกลางไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด เว้นแต่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้จัดการของกลาง ตามมาตรา ๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือหมดความจำเป็นที่จะยึดไว้ หากของกลางที่ยึดไว้มิใช่ทรัพย์สินที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดหรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้คืนแก่เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแจ้งเจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์ หรือประกาศกรณีไม่ทราบเจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มิเหตุให้คืนของกลาง เพื่อให้เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์มายื่นคำร้องขอรับของกลางคืนต่อผู้อำนวยการสำนัก

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์ไม่มารับของกลางคืน ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่แจ้งหรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้วนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หากไม่ทราบเจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์ให้ผ่อนเวลาออกไปเป็นห้าปีนับแต่วันที่ประกาศ ของกลางดังกล่าวย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๒๗ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้นำของกลางออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

ในกรณีมีผู้รับของกลางคืน ให้ผู้รับของกลางลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ที่รับของกลางไว้ในใบรับของกลาง แล้วติดไว้กับสำนวนคดีและบัญชีของกลางนั้นด้วย

หมวด ๕ การขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๒๔ ในการขายทอดตลาดของกลาง ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นคณะกรรมการ ขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีข้าราชการตั้งแต่ระดับชำนาญการ เป็นประธานมีหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดตามที่เลขาธิการมีคำสั่ง

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการอาจจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดแทนก็ได้ โดยให้คณะกรรมการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการประกวดราคา พิจารณา ควบคุม กำกับดูแลการขายทอดตลาดทรัพย์สินของหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนนั้น รวมทั้งกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด

กรณีจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชนมาดำเนินการขายทอดตลาด ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจะต้องไม่สูงกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๒๖ ให้ผู้เก็บรักษาของกลางเสนอรายงานขออนุมัติขายทอดตลาดของกลางต่อเลขาธิการ โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นในการขายทอดตลาด และแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานการตรวจสอบของกลาง บัญชีของกลาง เป็นต้น พร้อมทั้งเสนอรายชื่อผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการขายทอดตลาด

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการดังนี้

(๑) จัดทำประกาศขายทอดตลาดตามแบบที่กำหนดโดยเร็ว

(๒) ขายทอดตลาดโดยเปิดเผยตามหลักเกณฑ์และวิธีการขายทอดตลาดนี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่เลขาธิการมีคำสั่งแต่งตั้ง ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดให้รายงานขออนุมัติขยายระยะเวลาดำเนินการต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

(๓) ของกลางตามข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการมีคำสั่งขายทอดตลาดโดยทันที

ข้อ ๒๘ เมื่อเลขาธิการมีคำสั่งให้ขายทอดตลาด และแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดแล้วให้ประธานกรรมการลงนามในประกาศขายทอดตลาด แล้วจัดส่งประกาศให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขายของกลางนั้น หรือสถานที่ที่ของกลางตั้งอยู่ หรือสถานที่ราชการอันเห็นสมควร ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

กรณีประธานกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรจะลงประกาศโฆษณาการขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้

ข้อ ๒๙ ประกาศขายทอดตลาดตามข้อ ๒๗ (๑) อย่างน้อยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับของกลางที่จะขายดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้สั่งให้ขายทอดตลาด
- (๒) วัน เวลา สถานที่ที่จะขาย
- (๓) จำนวนและรายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง เช่น ชื่อเจ้าของ ประเภท ลักษณะ ขนาด น้ำหนัก หรือภาระติดพัน เป็นต้น
- (๔) เงื่อนไขการชำระเงินตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนดราคาเริ่มต้นของทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาด โดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ราคาประเมินทรัพย์สินในขณะที่ยึดหรืออายัดไว้
- (๒) สภาพและลักษณะของทรัพย์สินในขณะที่จะขายทอดตลาด
- (๓) ราคาของทรัพย์สินในท้องตลาดในขณะที่จะขายทอดตลาด
- (๔) ราคาประเมินของทรัพย์สินของทางราชการที่ใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
- (๕) ราคาทรัพย์สินที่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะหรือสมาคมวิชาชีพเฉพาะประเมินตามที่คณะกรรมการขายทอดตลาดขอความร่วมมือ

ข้อ ๓๑ ขั้นตอนและวิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๑) ก่อนการขายทอดตลาดของกลางให้คณะกรรมการขายทอดตลาดของกลางจัดให้มีการลงทะเบียนผู้เข้าสู่วราคารา และแจ้งให้บรรดาผู้เข้าสู่วราคาราซึ่งเข้าสู่วราคาราในนามของบุคคลอื่นแสดงใบมอบอำนาจก่อนเข้าสู่วราคารา และแจ้งด้วยว่าถ้าผู้สู่วราคาราผู้ใดเข้าสู่วราคาราแทนบุคคลอื่นโดยมิได้แสดงหนังสือมอบอำนาจก่อนจะถือว่าผู้สู่วราคารานั้นกระทำการในนามตนเอง

(๒) ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดอ่านประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สิน ณ สถานที่ขายโดยเปิดเผย

(๓) คณะกรรมการขายทอดตลาดจะเข้าสู่วราคารา หรือใช้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่วราคาราในการขายทอดตลาดทรัพย์สินไม่ได้

ข้อ ๓๒ การเสนอสู่วราคาราในการขายทอดตลาดให้เป็นไปตามอัตราเพิ่มราคาราตามที่คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนด และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดแจ้งให้ผู้เข้าสู่วราคาราทราบก่อนการขายทอดตลาด

ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สู่วราคาราครั้งทีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ หน ถ้าไม่มีผู้สู่วราคาราสูงขึ้นให้เปลี่ยนร้องขานเป็นครั้งที่สองไม่น้อยกว่า ๓ หน เมื่อไม่มีผู้สู่วราคาราสูงกวานั้นและได้ราคาราพอสมควร ให้ลงค่าสามพร้อมทั้งเคาะไม้ แต่ถ้าก่อนเคาะไม้ไม่มีผู้สู่วราคาราสูงขึ้นไปอีกก็ให้ร้องขานราคาราตั้งต้นใหม่ตามลำดับดังกล่าว

ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าผู้ใดจะไม่สู่วราคาราโดยสุจริตหรือไม่สามารถจะชำระราคาราได้ คณะกรรมการขายทอดตลาดจะสอบถามผู้นั้นเสียก่อนจึงจะเคาะไม้ได้

ข้อ ๓๓ ถ้าผู้สู่วราคาราถอนคำสู่วราคาราของตนก่อนเคาะไม้ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดร้องขายใหม่ ในราคาราก่อนที่จะมีการถอนคำสู่วราคารา

ข้อ ๓๔ การขายทอดตลาดของกลางตามปกติเมื่อเคาะไม้ตกลงขายแล้วผู้ซื้อต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ของกลางซึ่งมีราคาตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไปอาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และทำสัญญาโดยมีเงื่อนไขในการชำระเงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันขาย เมื่อได้ชำระเงินทั้งหมดแล้ว จึงส่งมอบของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นให้แก่ผู้ซื้อ

ในกรณีของกลางที่ขายมีราคาสูงมากหรือมีเหตุผลพิเศษประการอื่น คณะกรรมการขายทอดตลาดอาจกำหนดให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำและกำหนดเวลาชำระเงินได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดทรัพย์สินใดไม่มีผู้เข้าสุราราคา หรือมีผู้เสนอราคาต่ำกว่าราคาที่กำหนดตามข้อ ๓๐ หรือกรณีที่เห็นว่าการสุราราคาอาจไม่เป็นไปโดยสุจริต ให้มีอำนาจถอนของกลางนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดบันทึกเหตุการณ์ขายทอดตลาดไว้ทุกครั้งและรายงานต่อเลขาธิการ ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด โดยมีข้อความอย่างน้อยดังนี้

- (๑) จำนวนบุคคลผู้เข้าสุราราคา
- (๒) การสุราราคาทรัพย์สินชนิดใด ให้บันทึกชนิดของทรัพย์สิน ชื่อและราคาของผู้ให้ราคาสูงสุด รวมทั้งชื่อและราคาของผู้ให้ราคาตามลำดับรองลงมาด้วย
- (๓) คณะกรรมการขายทอดตลาดขายได้หรือไม่เพราะเหตุใด
- (๔) คณะกรรมการขายทอดตลาดต้องลงนาม วัน/เดือน/ปี กำกับไว้ด้วย

ข้อ ๓๗ การขายทอดตลาดย่อมบริบูรณ์ เมื่อผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้ หรือแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดแล้วให้ทำสัญญาขายทอดตลาด ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำ หรือวางเงินมัดจำไว้แล้วแต่ไม่ชำระเงินส่วนที่เหลือภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดริบเงินมัดจำ (ถ้ามี) และเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่โดยแจ้งให้ผู้ซื้อเดิมทราบกำหนดวันและเวลาขายด้วย เมื่อขายได้เงินเท่าใดให้หักค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่าย เหลือเงินสุทธิไม่คุ้มราคาขายทอดตลาดครั้งก่อน ให้เรียกร้องผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น

ข้อ ๓๘ การขายทอดตลาดของกลางซึ่งผู้ซื้อจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายก่อน ให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และให้นำใบอนุญาตมาแสดงต่อคณะกรรมการขายทอดตลาดภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่การขายทอดตลาดเสร็จสิ้นบริบูรณ์พร้อมทั้งชำระเงินที่ค้างชำระให้ครบถ้วน ถ้าพ้นกำหนดดังกล่าวไม่สามารถนำใบอนุญาตมาแสดงได้ให้ริบมัดจำ และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการขายทอดตลาดซ้ำอีกครั้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าการที่ผู้ซื้อไม่อาจนำใบอนุญาตมาแสดงได้มิได้เกิดจากความผิดของผู้ซื้อ หรือจากการที่ผู้ซื้อจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดขยายระยะเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๓๙ ผู้มีส่วนได้เสียอาจคัดค้านการขายทอดตลาดของกลางที่ไม่ชอบด้วยระเบียบนี้ โดยยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้สั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดของกลางทรัพย์สินนั้นได้ แต่ต้องไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน นับแต่การขายทอดตลาดของกลางเสร็จสิ้น

ข้อ ๔๐ ค่าใช้จ่ายในการโอนและส่งมอบของกลาง เช่น ค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าขนย้าย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นภาระของผู้ซื้อ

ข้อ ๔๑ การรับเงินจากการขายทอดตลาดของกลาง เมื่อผู้ซื้อชำระเงินแล้วให้คณะกรรมการขายทอดตลาดออกใบรับเงินโดยมีสำเนา ๓ ฉบับ ต้นฉบับมอบให้ผู้ซื้อ ส่วนสำเนาส่งให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลาง ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนคดีอีก ๑ ฉบับ อีก ๑ ฉบับ เก็บไว้เป็นต้นขั้ว

ข้อ ๔๒ การรับเงินโดยปกติให้รับเป็นเงินสดของรัฐบาลไทย แต่ถ้าคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรอาจรับเป็นเช็คเชียร์เช็ค โดยให้จดเลขที่เช็คเชียร์เช็คในใบรับเงินด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อได้รับชำระเงินจากการขายทอดตลาดของกลางแล้วไม่ว่ารับชำระเงินเป็นเงินสดหรือเช็คเชียร์เช็ค ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๔ การรับเงินเป็นเช็คเชียร์เช็ค หากเรียกเก็บเงินไม่ได้ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลางแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการเรียกร้องผู้ซื้อให้ชำระเงินนั้นหรือดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๔๕ การรับเงิน การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงินจากการขายทอดตลาดของกลาง ให้ดำเนินการตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๔๖ การนำของกลางไปใช้ประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำของกลางไปใช้ประโยชน์ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๗ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บรักษาของกลางตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายได้ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔๘ กรณีของกลางที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อตกลง กำหนดวิธีการเก็บรักษาไว้สำหรับส่วนราชการใดโดยเฉพาะ เช่น ยาเสพติด ไม้ แร่ เป็นต้น ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประยงค์ ปรียาจิตต์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ และเพื่อให้การบริหาร การจัดระบบ การขอและการอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ รวมทั้งมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง การมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐพิจารณาเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ร้องขอ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และมติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันลงนามในระเบียบนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ท.

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี

“ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า สิ่งที่สามารถหาความรู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ป.ป.ท.

“ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี” หมายความว่า ข้อมูลและเอกสารสำนวนคดีในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานและชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ท. พิจารณาเปิดเผย รวมถึงสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางคดี

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ท. ประกอบด้วย รองเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยเลขาธิการเป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐที่เลขาธิการมอบหมายจำนวนสองคน ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ที่เลขาธิการมอบหมายจำนวนสามคน ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการกองบริหารคดี เป็นกรรมการ

ให้ผู้ช่วยเลขาธิการกองกฎหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการกองกฎหมายสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เลขาธิการมอบหมาย จำนวนสี่คน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท.

(๒) วินิจฉัยและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี

(ก) ในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาและวินิจฉัยเป็นที่สิ้นสุดแล้ว

(ข) ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเป็นที่สิ้นสุดแล้ว หากเป็นกรณีที่มีมติชี้มูลว่าเป็นการกระทำความผิดอาญา ให้พิจารณาได้เฉพาะกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องคดีต่อศาลแล้ว

(๓) พิจารณาเปิดเผยสถิติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางคดี ได้แก่ ข้อมูลการตรวจสอบประวัติการถูกกล่าวหา หรือร้องเรียน ข้อมูลสรุปสถิติคดีประจำเดือน ประจำปี เป็นต้น

(๔) กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท. ยึดถือในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อทางราชการ

(๕) มอบหมายให้หน่วยงานดำเนินการจัดเก็บ พร้อมทั้งวางระบบสืบค้นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก

(๖) เสนอนโยบายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๗) สนับสนุน ส่งเสริมให้มีการประชุมชี้แจง หรืออบรมสัมมนาเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสารของราชการรวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ

(๘) ให้คำแนะนำ และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน (แล้วแต่กรณี) เพื่อปฏิบัติงานในเรื่องใดๆ ที่สอดคล้องและสนับสนุนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๙) เชิญบุคคล เจ้าหน้าที่มาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริง ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๑๐) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

ข้อ ๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘ มติของคณะกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการก่อนจึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานะของผู้ร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ
- (๒) ความเกี่ยวข้องของผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ
- (๓) เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการ
- (๔) ประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการที่ร้องขอ

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับการร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้หน่วยงานในสังกัดที่ได้รับการร้องขอแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบโดยเร็ว
- (๒) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการให้ได้รายละเอียด ดังนี้

(ก) ชื่อผู้ร้องขอ หรือหน่วยงาน

(ข) ข้อมูลที่ร้องขอ

(ค) เหตุผลในการขอ

(ง) ความเกี่ยวข้องของผู้ร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๓) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทำหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องขอข้อมูลทราบโดยเร็ว ว่าขณะนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ร้องขออยู่ระหว่างการพิจารณา

(๔) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทำบันทึกเสนอเลขาธิการผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ร้องขอเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ และมีความเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอหรือไม่ โดยให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ มาประกอบการพิจารณาเสนอความเห็น โดยต้องทำบันทึกเสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

(๕) ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคำขอโดยเร็ว

(๖) เมื่อคณะกรรมการมีมติ ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนำเสนอเลขาธิการ เพื่อพิจารณาผลตามมติที่ประชุมคณะกรรมการ แล้วทำหนังสือแจ้งผลให้ผู้รับผิดชอบทราบ

ในกรณีที่เลขาธิการไม่เห็นชอบกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมใหม่โดยเร็ว

หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิม ให้เสนอต่อเลขาธิการพิจารณา ความเห็นของเลขาธิการให้ถือเป็นที่สิ้นสุด

(๗) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอผู้อำนวยการสำนัก/กอง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ แจ้งผลให้ผู้ร้องขอทราบตามที่คณะกรรมการมีมติหรือเลขาธิการมีความเห็นแล้วแต่กรณี หากมีมติหรือ ความเห็นให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามที่คณะกรรมการ มีมติหรือเลขาธิการมีความเห็น หากมีมติหรือความเห็นไม่ให้เปิดเผย ให้แจ้งให้ผู้ร้องขอข้อมูลทราบและ ระบุสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ร้องขอทราบด้วย

ข้อ ๑๑ ให้มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี

(ก) ในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ให้พนักงาน ป.ป.ท./ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หากมีกรณีจำเป็น ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ปปท. เขต/กอง พิจารณามอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อื่น เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแทน

(ข) ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้กรรมการและเลขานุการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หากมีกรณีจำเป็น ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ปปท. เขต/กอง พิจารณามอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อื่น เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแทน

(ค) ข้อมูลข่าวสารในเรื่องสถิติคดี ให้กองบริหารคดีเป็นผู้รับผิดชอบ

(๒) ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. ให้สำนัก/กอง ผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ปปท. เขต/กอง เป็นผู้กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ ในกรณีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูล ข่าวสารของราชการ มีคำสั่งเรียกข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการมีมติหรือเลขาธิการมีความเห็นไม่ให้เปิดเผย หรือแจ้งให้หน่วยงานดำเนินการเปิดเผยข้อมูลและเอกสารหลักฐานตามมติของคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกองกฎหมาย เป็นผู้ประสานการดำเนินการ

ข้อ ๑๔ บรรดาการดำเนินการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี และ คณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสาร สำนักงาน ป.ป.ท. ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ท. ที่ ๓๓๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๓๖๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ได้พิจารณาดำเนินการตาม ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ท. ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อนที่ระเบียบนี้จะใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายตาม ระเบียบฉบับนี้

ข้อ ๑๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พันตำรวจโท วันนพ สมจินตนากุล

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือ
ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจสอบดู ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด ซึ่งบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิตรวจสอบดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ดังนั้น เพื่อให้การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีความเหมาะสมถูกต้อง และเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงกำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

๑. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสาร ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดกระดาษ เอ ๔	หน้าละ ๑ บาท
(๒) ขนาดกระดาษ เอ ๔	หน้าละ ๑.๕๐ บาท
(๓) ขนาดกระดาษ บี ๔	หน้าละ ๒ บาท
(๔) ขนาดกระดาษ เอ ๓	หน้าละ ๓ บาท
(๕) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๒	หน้าละ ๘ บาท
(๖) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๑	หน้าละ ๑๕ บาท
(๗) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๐	หน้าละ ๓๐ บาท

๒. ให้เก็บค่าธรรมเนียมการรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร หน้าละ ๕ บาท

๓. ในกรณีที่ผู้ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยจะพิจารณาขเว้นค่าธรรมเนียม หรือลดอัตราค่าธรรมเนียมให้ตามควรแก่กรณีได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานในสังกัด แล้วแต่กรณี

๔. รายได้จากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามประกาศนี้ ให้แต่ละหน่วยงานในสังกัดนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พันตำรวจโท วันนพ สมจินตนากุล

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

พระราชกฤษฎีกา
เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๖๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒^{๑๑} พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“กรรมการ” ไม่หมายความว่ารวมถึงกรรมการโดยตำแหน่ง

“การเดินทาง” หมายความว่า การเดินทางไม่ว่าภายในประเทศหรือต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ของทางราชการหรือในฐานะที่เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ

“ค่ารับรอง” หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรอง ค่าของขวัญ ค่าพิมพ์เอกสารและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเกี่ยวกับการรับรองเพื่อเกียรติแห่งกรรมการ หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และหมายความว่าค่าที่พักและค่าพาหนะภายในประเทศของผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เชิญมาเยือนหรือมาประชุม

“ค่าเลี้ยงรับรอง” หมายความว่า ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มทั้งประเภทที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์ ค่าเครื่องใช้ในการเลี้ยงรับรอง ค่าสถานที่ และค่าบริการ

มาตรา ๔ ให้กรรมการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๕ ให้กรรมการมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ดังต่อไปนี้

- (๑) บำเหน็จตอบแทน
- (๒) การประกันสุขภาพ

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปีมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ครบกำหนดออกตามวาระ
- (๒) ลาออก

ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนให้นำอัตราเงินเดือนในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้คูณด้วยระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

การนับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเพื่อคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามวรรคสอง ให้นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงวันที่สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่โดยให้นับจำนวนปีรวมทั้งเศษของปีด้วย การคำนวณเศษของปีที่เป็นเดือนหรือเป็นวันให้เป็นปีนั้นให้นำเศษที่เป็นเดือนหารด้วยสิบสองและเศษที่เป็นวันหารด้วยสามสิบได้ผลลัพธ์เท่าใดจึงหารด้วยสิบสอง ในการคำนวณให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่ง สิทธิในบำเหน็จตอบแทนเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุถึงแก่ความตายไม่ว่าผู้นั้นจะดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปีหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวตามเกณฑ์ในมาตรา ๖ โดยให้จ่ายแก่ทายาทโดยธรรมซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ให้กรรมการมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสี่หมื่นบาทต่อปี

ให้สำนักงานดำเนินการเบิกค่าเบี้ยประกันสุขภาพตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้รับประกันได้โดยตรง

มาตรา ๙ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และระเบียบกระทรวงการคลังที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว มาใช้บังคับกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกรรมการตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยอนุโลม โดยให้กรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับปลัดกระทรวง

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานจัดการรถประจำตำแหน่งพร้อมพนักงานขับรถให้แก่กรรมการเป็นรายบุคคล โดยวิธีการจัดซื้อหรือเช่าในขนาดและอัตราที่ไม่สูงกว่ารถประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวง

มาตรา ๑๑ ค่ารับรองของกรรมการ ให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นโดยอนุมัติของประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการ ภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทค่ารับรองของกรรมการ

มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานจัดหาอุปกรณ์สื่อสารให้กรรมการพร้อมทั้งชำระค่าบริการแบบรายเดือนในการใช้อุปกรณ์ดังกล่าว โดยให้จ่ายได้ในอัตราไม่สูงกว่าปลัดกระทรวง

ค่าใช้บริการแบบรายเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึง ค่าเช่าเลขหมาย ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระพร้อมกับค่าใช้บริการ เช่น ค่าบริการเสริมทุกประเภท

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสิทธิได้รับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกานี้ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่นั้น

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธาน กรรมการ	๖๒,๐๐๐ ๖๑,๐๐๐	๔๒,๕๕๐ ๔๑,๕๐๐

ระเบียบ
ว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่มาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒^{๐๒} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” ไม่หมายความว่ารวมถึงประธานกรรมการและกรรมการโดยตำแหน่ง

“กรรมการโดยตำแหน่ง” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง

ข้อ ๔ ให้กรรมการโดยตำแหน่งได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับกรรมการ

ข้อ ๕ ให้กรรมการโดยตำแหน่งมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่ารับรองเช่นเดียวกับกรรมการ

ข้อ ๖ ในวาระเริ่มแรก ให้กรรมการโดยตำแหน่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้งกรรมการเป็นต้นไป

ข้อ ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่น
ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นสำหรับ
ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือ
คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แล้วแต่กรณี
เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙
นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าตอบแทน ค่าเดินทาง
ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒^{๑๐๓} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า บุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเป็นที่ปรึกษา

“ผู้เชี่ยวชาญ” หมายความว่า บุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการ
ตามระเบียบนี้

ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเสนอนายกรัฐมนตรี
วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ การแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๖ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายค่าตอบแทนที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวด ๒ และหมวด ๓

ข้อ ๘ วิธีการจ่ายค่าตอบแทนที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และให้นำหลักฐานการปฏิบัติงานของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ประกอบเป็นหลักฐานขอเบิกเงินด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๙ การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญให้เบิกจ่ายจากสำนักงาน

ข้อ ๑๐ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการแต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ด้วย

หมวด ๒ ที่ปรึกษาประธานกรรมการและ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๑๑ ให้ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละ ๔๗,๒๔๐ บาท

ข้อ ๑๒ ให้ที่ปรึกษาตามข้อ ๑๑ มีสิทธิได้รับค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าเดินทางและค่าที่พักให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม โดยให้ได้รับสิทธิเทียบเท่ากับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
- (๒) การประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริง ในอัตราเบี้ยประกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อคนต่อปี

หมวด ๓
ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๓ ให้ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของคณะอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเป็นรายชั่วโมง ในอัตราไม่ต่ำกว่าชั่วโมงละ ๕๐๐ บาท และไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวันละ ๘ ชั่วโมงต่อคน และในการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของคณะอนุกรรมการสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ครั้งหนึ่ง ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ บาท

ในการกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน พิจารณาถึงคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนพฤติการณ์ที่สำนักงาน เห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๔ ให้ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๑๓ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าย ในการเดินทางตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม โดยให้ใช้สิทธิเทียบเท่ากับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง สำหรับผู้ที่เป็นข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการ พนักงานของรัฐ หรือพนักงานราชการ แล้วแต่กรณี เมื่อใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการจากสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้แล้ว ให้งดเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจาก ต้นสังกัด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบ
ว่าด้วยเบี้ยประชุมของอนุกรรมการ
ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่มาตรา ๒๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้อนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมของอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒^{๑๐๔} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง เฉพาะครั้งที่มาประชุมในอัตราครั้งละหนึ่งพันห้าร้อยบาท

อนุกรรมการที่แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานและมีได้เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งอีกหนึ่งเท่า

ข้อ ๕ ให้ประธานอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในสี่ของอัตราเบี้ยประชุมอนุกรรมการ

ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการไม่สามารถร่วมประชุมได้ ให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมได้รับเบี้ยประชุมในการประชุมครั้งนั้นในอัตราเดียวกับประธานอนุกรรมการ

ข้อ ๖ ให้อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง ได้รับเบี้ยประชุมสำหรับการประชุมในคณะอนุกรรมการคณะนั้นเพียงครั้งเดียวในแต่ละวัน

ข้อ ๗ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้เบิกจ่ายจากสำนักงาน

ข้อ ๘ ให้กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ให้อนุกรรมการซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบ
ว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น สำหรับประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริตซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑/๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป๑๐๕

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน เฉพาะในเดือนที่เข้าร่วมประชุม ในอัตรา ดังนี้

(๑) ประธานกรรมการ หกพันสองร้อยห้าสิบบาท

(๒) กรรมการ ห้าพันบาท

ข้อ ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมีสิทธิเบิกเบี้ยประชุมตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้กรรมการที่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เฉพาะค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ให้กรรมการผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีได้เป็น ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลมและให้ได้รับ สิทธิเทียบเท่ากับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้มีอำนาจ อนุมัติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามข้อ ๖

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามข้อ ๖ ให้เบิกจ่ายจาก สำนักงาน

ข้อ ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

**ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๕**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายในการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูล การรวบรวมพยานหลักฐาน การมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความเหมาะสมและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๑๐๖}

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบนี้ ได้แก่ อนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่นของสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นซึ่งมาร่วมไต่สวนข้อเท็จจริง แสวงหาข้อมูล และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือได้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เป็นผู้ยืมเงินทดรองจ่าย

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูลรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

หมวด ๑

ค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินอัตราและภายในวงเงินยืมทรองจ่ายตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นต้องยืมเงินทรองจ่ายเกินวงเงินตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ ให้นายกรัฐมนตรี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ

กรณีเจ้าหน้าที่ใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นแล้ว ห้ามเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของสำนักงาน

ข้อ ๘ กรณีค่าใช้จ่ายสำหรับการมาช่วยปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่สำนักงานร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นผู้เบิกค่าใช้จ่ายสำหรับการมาช่วยปฏิบัติราชการให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวตามระเบียบนี้

หมวด ๒

หลักฐานการเบิกจ่าย

ข้อ ๙ ในการยืมเงินทรองจ่าย การส่งคืนเงินทรองจ่าย ให้ใช้หลักฐานตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบ ดังนี้

(๑) แบบสัญญายืมเงินทรองจ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๑

(๒) แบบใบส่งคืนเงินทรองจ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๒

(๓) แบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๓ (ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จ่ายเงินแล้วไม่สามารถเรียกใบเสร็จรับเงินตามแบบที่ทางราชการกำหนดได้)

(๔) แบบรายงานค่าใช้จ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๔

หลักฐานตาม (๑) ให้แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งหรือหนังสือมอบหมายให้ดำเนินการโดยเลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายซึ่งรับรองสำเนาถูกต้อง หรือแนบรายงานรับรองการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชา ในกรณีไม่มีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมาย

หลักฐานตาม (๑) ถึง (๓) ให้จัดทำพร้อมสำเนาคู่ฉบับรวมเป็น ๒ ชุด

หมวด ๓

วิธีการยืมและส่งคืนเงินยืมทรองจ่าย

ข้อ ๑๐ แบบสัญญายืมเงินทรองจ่าย (ปปท. กง. ๐๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยื่นต่อเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย โดยแสดงประมาณการค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้โดยรวม และเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเงินตามแบบสัญญายืมเงินทรองจ่ายแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในแบบดังกล่าวมอบให้เจ้าหน้าที่การเงินเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ยืมเงินเก็บไว้หนึ่งฉบับ

ข้อ ๑๑ การอนุมัติให้ยืมเงินทรองจ่ายสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวภายใต้หลักเกณฑ์นี้

(๑) กรณีที่ได้มีการยืมเงินทรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วแต่ไม่เพียงพอให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบิกเงินยืมทรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับกรณีนั้นได้อีก

(๒) กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งได้ยืมเงินทรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องใดแล้วต่อมาได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องอื่นอีก เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิยืมเงินทรองจ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องอื่นนั้นได้อีกแม้ยังมิได้ส่งคืนเงินทรองจ่ายในเรื่องก่อนก็ตาม

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินทรองจ่ายให้สำนักงานจ่ายได้แต่เฉพาะกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ทำสัญญายืมเงินตามแบบ ปปท. กง. ๐๑ และเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายได้อนุมัติให้จ่ายเงินทรองจ่ายนั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ให้มีหลักฐานการจ่ายเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่กรณีที่เป็นการคืนให้สำนักงานตกลงเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

ข้อ ๑๔ ในการยืมหรือส่งคืนเงินยืมทรองจ่ายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นผู้ลงลายมือชื่อในช่องผู้ยืมผู้รับเงิน ผู้ส่งคืนในแบบ ปปท. กง. ๐๑ ปปท. กง. ๐๒ และ ปปท. กง. ๐๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบใช้จ่ายเงินยืมทรองจ่าย ภายในระยะเวลาไม่เกินหกสิบวัน หากจำเป็นจะต้องใช้เกินกว่ากำหนดดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งหลักฐานตามข้อ ๙ (๒) และหรือ (๓) พร้อมเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับจากวันที่ครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานค่าใช้จ่าย (ปปท. กง. ๐๔) ที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้เพื่อรายงานต่อเลขาธิการ

หมวด ๔
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖ ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖ จนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายสำหรับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งวิธีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒^{๑๐๗} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบนี้ ได้แก่ อนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่นของสำนักงาน หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมาร่วมไต่สวนข้อเท็จจริง แสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือได้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เป็นผู้ยืมเงินทดรองจ่าย

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูลรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินอัตราและภายในวงเงินยืมทรองจ่ายตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นต้องยืมเงินทรองจ่ายเกินวงเงินตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้อนุมัติ

กรณีเจ้าหน้าที่ใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นแล้ว ห้ามเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน

ข้อ ๘ กรณีค่าใช้จ่ายสำหรับการมาช่วยปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงหรือการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่สำนักงานร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นผู้เบิกค่าใช้จ่ายสำหรับการมาช่วยปฏิบัติราชการให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวตามระเบียบนี้

หมวด ๒

หลักฐานการเบิกจ่าย

ข้อ ๙ ในการยืมเงินทรองจ่าย การส่งคืนเงินทรองจ่าย ให้ใช้หลักฐานตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบ ดังนี้

(๑) แบบสัญญายืมเงินทรองจ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๑

(๒) แบบใบส่งคืนเงินทรองจ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๒

(๓) แบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๓ (ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จ่ายเงินแล้วไม่สามารถเรียกใบเสร็จรับเงินตามแบบที่ทางราชการกำหนดได้)

(๔) แบบรายงานค่าใช้จ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๔

หลักฐานตาม (๑) ให้แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งหรือหนังสือมอบหมายให้ดำเนินการโดยเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายซึ่งรับรองสำเนาถูกต้อง หรือแนบรายงานรับรองการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาในกรณีไม่มีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมาย

หลักฐานตาม (๑) - (๓) ให้จัดทำพร้อมสำเนาฉบับรวมเป็น ๒ ชุด

หมวด ๓ วิธีการยืมและส่งคืนเงินยืมทตรงจ่าย

ข้อ ๑๐ แบบสัญญาเงินยืมทตรงจ่าย (ปปท. กง. ๐๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยื่นต่อเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย โดยแสดงประมาณการค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้โดยรวม และเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเงินตามแบบสัญญาเงินยืมทตรงจ่ายแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในแบบดังกล่าวมอบให้เจ้าหน้าที่การเงินเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ยืมเงินเก็บไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๑ การอนุมัติให้ยืมเงินทตรงจ่ายสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวภายใต้หลักเกณฑ์นี้

(๑) กรณีที่ได้มีการยืมเงินทตรงจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วแต่ไม่เพียงพอให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบิกเงินยืมทตรงจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับกรณีนั้นได้อีก

(๒) กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งได้ยืมเงินทตรงจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องใดแล้ว ต่อมาได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องอื่นอีก เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิยืมเงินทตรงจ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องอื่นนั้นได้อีก แม้ยังมิได้ส่งคืนเงินทตรงจ่ายในเรื่องก่อนก็ตาม

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินทตรงจ่ายให้สำนักงานจ่ายได้แต่เฉพาะกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ทำสัญญา ยืมเงินตามแบบ ปปท. กง. ๐๑ และเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายได้อนุมัติให้จ่ายเงินทตรงจ่ายนั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ให้มีหลักฐานการจ่ายเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่กรณีที่เป็นการกลับให้สำนักงานตกลงเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

ข้อ ๑๔ ในการยืมหรือส่งคืนเงินยืมทตรงจ่าย ให้เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบ เป็นผู้ลงลายมือชื่อในช่องผู้ยืม ผู้รับเงิน ผู้ส่งคืน ในแบบ ปปท. กง. ๐๑ ปปท. กง. ๐๒ และ ปปท. กง. ๐๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบใช้จ่ายเงินยืมทตรงจ่าย ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน หากจำเป็นจะต้องใช้เกินกว่ากำหนดดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งหลักฐานตามข้อ ๙ (๒) และหรือ (๓) พร้อมเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับจากวันที่ครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานค่าใช้จ่าย (ปปท. กง. ๐๔) ที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้เพื่อรายงานต่อเลขาธิการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

[เอกสารแนบท้าย]

๑. บัญชีอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามทุจริต

๒. แบบสัญญาเฝ้าเงินทดรองจ่าย (แบบ ปปท. กง. ๐๑)

๓. แบบใบส่งคืนเงินทดรองจ่าย (แบบ ปปท. กง. ๐๒)

๔. ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (แบบ ปปท. กง. ๐๓)

๕. แบบรายงานค่าใช้จ่าย (แบบ ปปท. กง. ๐๔)

๖. คำอธิบายการลงรายการในแบบ ปปท. กง. ๐๔ บัญชีคุมค่าใช้จ่ายสำหรับใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(ดูข้อมูลจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/๒๕๕๖/E/๐๔๓/๑.PDF>)

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการ
ในสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่
พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๓๘
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๔๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒^{๐๘} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วย
เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อประเมินเข้าสู่
ตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากข้าราชการในสำนักงานให้
ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากข้าราชการในสำนักงานที่ปฏิบัติงานในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“เงินเพิ่ม” หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๕ ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มเป็นรายเดือนจากงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๖ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะมียศได้รับเงินเพิ่มต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง

(๓) ผ่านการประเมินคุณลักษณะบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

(๔) ผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ

ข้อ ๗^{๑๑๙} ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการสายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาแล้วครบ ๔ ปี ให้ได้รับเดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาแล้วครบ ๒ ปี ให้ได้รับเดือนละ ๙,๘๐๐ บาท

(๓) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งผ่านการอบรมและได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท

๑๐๙ ข้อ ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๘^{๑๑๐} ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งสายงานอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๗ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

- ระดับต้น เดือนละ ๑๐,๖๐๐ บาท

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการ

- ระดับทรงคุณวุฒิ เดือนละ ๑๓,๒๐๐ บาท
- ระดับเชี่ยวชาญ เดือนละ ๑๑,๙๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการพิเศษ เดือนละ ๑๐,๖๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการ (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๙,๓๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการ เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๖,๖๐๐ บาท

(บรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาเอกผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ หรือบรรจุโดยใช้คุณวุฒิ ปริญญาโท ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี หรือบรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาตรีซึ่งดำรงตำแหน่ง ครบ ๔ ปี)

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๕,๓๐๐ บาท

(บรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาโทผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ หรือบรรจุโดยใช้คุณวุฒิ ปริญญาตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี)

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท

(บรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาตรีและผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ)

(๓) ตำแหน่งประเภททั่วไป

- ระดับอาวุโส (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๑๐,๖๐๐ บาท
- ระดับอาวุโส เดือนละ ๙,๓๐๐ บาท
- ระดับชำนาญงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
- ระดับชำนาญงาน เดือนละ ๖,๖๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี) เดือนละ ๕,๓๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี) เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติงาน (ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ) เดือนละ ๒,๗๐๐ บาท

ข้อ ๙ ตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. มีชื่อและระดับช่วงชั้นดังนี้

(๑) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑

(๒) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒

(๓) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓

๑๑๐ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๙/๑^{๑๑} การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี

(๕) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี

ข้อ ๑๐ พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑ ที่จะมียศได้รับเงินเพิ่ม ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวน และวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามบัญชีมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง ประกอบด้วยสายงานดังนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(ข) ตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานอื่น ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปและเคยได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และมีประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง โดยได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง และเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง พนักงาน ป.ป.ท. ได้

(๒) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑ หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง

(๓) เป็นผู้ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑ ก่อนแต่งตั้งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

๑๑๑ ข้อ ๙/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๑๑ พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒ ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวน และวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามบัญชีมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง ประกอบด้วย สายงานดังนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น และตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวน สอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑^{๑๒}

(ข) ตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานอื่น ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑ และมีประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง โดยได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง และเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒ ได้

(๒) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒ หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง

(๓) เป็นผู้ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒ ก่อนแต่งตั้ง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

ข้อ ๑๒ พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑)^{๑๓} ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง เป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ โดยตำแหน่ง

(๒) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวน และวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามบัญชีมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง ประกอบด้วย สายงานดังนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒

(ข) ตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานอื่นซึ่งดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒ และมีประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง โดยได้รับการรับรองจากเลขาธิการและเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ ได้

(๓) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง เว้นแต่ ผู้ซึ่งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ โดยตำแหน่งตาม (๑)

(๔) เป็นผู้ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ ก่อนแต่งตั้ง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด เว้นแต่ ผู้ซึ่งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ โดยตำแหน่งตาม (๑)

๑๑๒ ข้อ ๑๑ (๑) (ก) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๑๓ ข้อ ๑๒ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๑๓ ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

(๑) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ เดือนละ ๓๒,๐๐๐ บาท

(๒) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ เดือนละ ๒๘,๐๐๐ บาท

(๓) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑

(ก) เมื่อได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ข) เมื่อได้รับแต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ ครบ ๓ ปี เดือนละ ๒๔,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๔ การจ่ายเงินเพิ่มแก่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามระเบียบนี้ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการมีมติแต่งตั้งและได้เข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ก่อนวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มและไม่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

กรณีที่มีการเลื่อนชั้นหรือระดับของตำแหน่ง ให้จ่ายเงินเพิ่มในชั้นหรือระดับตำแหน่งที่เลื่อนตั้งแต่วันที่คำสั่งเลื่อนชั้นหรือระดับของตำแหน่งมีผลบังคับ ทั้งนี้ ตามที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้ง

กรณีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งอยู่ระหว่างการทดลองปฏิบัติหน้าที่ก่อนการแต่งตั้งเป็น พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ หรือกรณีพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งอยู่ระหว่างการทดลองปฏิบัติหน้าที่ก่อนการแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่สูงขึ้น ให้ได้รับเงินเพิ่มในตำแหน่งหรือชั้นเดิมจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือชั้นใหม่

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกและการเลื่อนชั้นหรือระดับตำแหน่งของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๖ กรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในเดือนใดไม่เต็มเดือน ให้จ่ายเงินเพิ่มตามส่วนของจำนวนวันที่ได้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งถ้าเดือนใดไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในเดือนนั้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่น ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบนี้ และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง ให้งดจ่ายเงินเพิ่มในระหว่างวันที่มิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักดังกล่าว

(๒) กรณีเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้และอยู่ระหว่างได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อรักษาตัว ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบนี้ ในช่วงเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อรักษาตัวดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่เกิน ๑๘๐ วัน

(๓) กรณีถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้งดจ่ายเงินเพิ่มนับแต่วันที่ถูกลงพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หากต่อมาได้รับอนุญาตให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ หรือกลับเข้ารับราชการ ให้จ่ายเงินเพิ่มตามส่วนเช่นเดียวกับการได้รับเงินเดือนในช่วงเวลาดังกล่าว

(๔) การได้รับเงินเพิ่มระหว่างลา

(ก) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาป่วย ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาในปีงบประมาณหนึ่ง ไม่เกิน ๖๐ วันทำการ

(ข) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาไม่เกิน ๙๐ วัน

(ค) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาเฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมาย

(ง) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลากิจส่วนตัว ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาในปีงบประมาณหนึ่ง ไม่เกิน ๔๕ วันทำการ

(จ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปี ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลา ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้นั้นมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(ฉ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย และตั้งแต่เริ่มรับราชการยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(ช) ผู้ลาไปรับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาได้ไม่เกิน ๖๐ วัน แต่ถ้าพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นไปรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งภายใน ๗ วัน ให้ได้รับเงินเพิ่มในช่วงระยะเวลาดังกล่าวด้วย

(ซ) ผู้ได้รับอนุญาตลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(ณ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นกรณีพิเศษโดยไม่ถือเป็นวันลาของข้าราชการ ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างเวลาดังกล่าวได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(ญ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาเฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมาย

ข้อ ๑๗ ให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้ประเมินอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ผู้ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานให้งดจ่ายเงินเพิ่มในเดือนถัดไป จนกว่าผู้นั้นจะผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๘ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้คณะกรรมการมอบหมายเลขาธิการเป็นผู้พิจารณาสั่งงดจ่ายเงินเพิ่ม ตามควรแก่กรณี เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่มีคำสั่ง

การงดจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเลขาธิการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้มีอำนาจสั่ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๙^{๑๑๔} พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้งดจ่ายเงินเพิ่มเป็นเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่มีคำสั่งให้ลงโทษ

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้งดจ่ายเงินเพิ่มเป็นเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ถูกลงโทษ

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้ที่อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้งดจ่ายเงินเพิ่มไว้จนกว่าพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้นั้นจะได้กลับปฏิบัติราชการปกติ

๑๑๔ ข้อ ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒๐ การจ่ายเงินเพิ่มกรณีพ้นจากการเป็นพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้จ่ายได้ ถึงวันก่อนวันที่มีคำสั่งให้บุคคลนั้นพ้นจากการเป็นพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

กรณีพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ถึงแก่ความตายให้จ่ายเงินเพิ่มได้ถึงวันที่บุคคลนั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๒๑ การจ่ายเงินเพิ่ม ให้จ่ายเป็นรายเดือนในลักษณะจ่ายควบกับเงินเดือน และห้ามมิให้นำเงินเพิ่มไปรวมกับเงินเดือนเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ

กรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษหลายตำแหน่ง ให้เลือกรับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษได้เพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ ๒๒ พนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๕ และปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องจนถึงวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ แต่ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ในชั้นที่ตนดำรงอยู่ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามข้อ ๗ ของระเบียบนี้โดยอนุโลมจนกว่าจะมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ในชั้นซึ่งตนดำรงอยู่ตามระเบียบนี้

เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๕ และปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องจนถึงวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในตำแหน่งและระดับซึ่งตนดำรงอยู่ตามระเบียบนี้ โดยให้ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามข้อ ๖ ของระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๒๓ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒^{๑๑๕} ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๑๑๖}

ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ระดับสูง หรือ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับทรงคุณวุฒิ สายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน ในวันที่ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ในอัตราของตนที่ได้รับอยู่ต่อไป ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ได้รับการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

- ระดับสูง เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท
- ระดับต้น เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานนิติการ และสายสืบสวนสอบสวน

- ระดับทรงคุณวุฒิ เดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท
- ระดับเชี่ยวชาญ เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการพิเศษ เดือนละ ๑๒,๘๐๐ บาท

ข้อ ๘ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ สายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน ในวันที่ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ในอัตราของตนที่ได้รับอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ครบตามที่กำหนดไว้ และมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราใหม่ที่สูงขึ้น ตามระเบียบนี้

๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕/ตอนพิเศษ ๕๑ ง/หน้า ๕/๗ มีนาคม ๒๕๖๑

๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗/ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง/หน้า ๒๐/๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

